

# SI SOCIALISTISK INFORMATION

JANUAR 2007 • NR. 214 • 25. ÅRGANG



## PROSTITUTION

– en udfordring for venstrefløj



LÆS OGSÅ I DETTE NUMMER

3F UNGDOM KLAR TIL OK07 • ROSA LUXEMBURG – EN ØRN  
ASYLKAMP I SKOTLAND • RIFONDAZIONE OG REGERINGSSAMARBEJDET

SI

Fra redaktionen

## Godt nytår!

Et nyt år med mange politiske opgaver, både herhjemme og ude i den store verden, er skudt i gang. Det afspejler sig også i dette nummer af SI. Den 27. januar mødes delegerede fra Enhedslistens afdelinger for at diskutere prostitution. Indblikket i dette nummer bidrager med indspark til diskussionen ud fra de perspektiver, der kendetegner SAP's tænkning: Internationalisme og selvorganisering.

Økonomien stormer fremad og direktørernes lønmer bugner. Hvor meget vil arbejderne kræve fra de riges bord? Det er et af de centrale spørgsmål i de kommende overenskomstforhandlinger. I dette og kommende numre af SI dækker vi kampen om overenskomsterne.

15. januar 1919 blev de to revolutionære Rosa Luxembour og Karl Liebknecht mishandlet og myrdet. Den årlige mindedemonstration i Berlin afholdes den 14. januar og Enhedslisten har arrangeret en weekendtur til Berlin for de danske demonstranter. Vi bringer en artikel om Rosa Luxembourgs liv og virke.

### Kongres i SAP

Med dette blad følger et tillæg med tekster fra SAP's sidste to kongresser: Teksten »velfærdsbevægelsen og de politiske protestaktioner« som blev vedtaget på kongressen i december 2006 og »Hvad er SAP's projekt« fra 2005, om vores rolle som politisk strømning i Enhedslisten.

### Indsamling til SI

SI ønsker fortsat at bidrage til de vigtige diskussioner på venstrefløjen med analyser, baggrund og kamperfaringer i det nye år. Men det kræver, at vi minimum skaffer de 30.000 kr., der er målet for vores indsamling til bladet.

Vi har nu indsamlet 16.109 kr., så der er et stykke vej endnu. Vi tror på, at det vil lykkes. Vil du give et bidrag (mere), så gør det nu!

Socialistisk Information, giro 906 3366  
eller reg. nr. 9570, konto 906 3366

## INDHOLD

### INDBLIK: PROSTITUTIONSDEBAT

Prostitution – en udfordring for venstrefløjen ..... 3

Prostitution – når alternativet er værre. .... 4

Sexarbejdere organiserer sig internationalt ..... 6

### FOKUS

Statsministerens nytårstale (*første udkast*) ..... 8

### OK 07

Minimum 120 i timen! ..... 10

### ITALIEN

Uenighed i Rifondazione om støtte til regeringen ... 12

### INTERNATIONALE NOTER

Storbritannien, Marokko, Nepal, Filippinerne,  
Australien, Holland, Spanien ..... 14

### BRUGERBETALING PÅ UDDANNELSER

Banen er kridtet op. .... 16

### FRANKRIG

Venstrefløjen uden fælles kandidat ..... 18

### HISTORIE

Rosa Luxemburg – en ørn ..... 20

### BOGANMELDELSE

Fra rig til fattig  
– økonomisk politik under George Bush. .... 24

### INDEX

Socialistisk Informations artikler 2006 ..... 26

### SKOTLAND

Alliance mellem borgere, socialister og  
asylansøgere ..... 28

### DET SKREV VI FOR 25 ÅR SIDEN

Solidaritet med Solidarnosc ..... 31

### SOCIALISTISK PÅSKESEMINAR 2007

Se programmet og tilmeld dig! ..... 32

Månedssbladet

**SOCIALISTISK INFORMATION** udgives af Socialistisk Arbejderparti (SAP) – dansk sektion af Fjerde Internationale

#### Socialistisk Information

redigeres af et udvalg bestående af:  
Bjarke Friberg, Ebbe R. Jørgensen, Katrine  
T. Mikkelsen, Bodil Rasmussen, Christina  
C. Nielsen, Bertil Videt, Nina T. Andersen,  
Nicolai Bentsen og Åge Skovrind (ansv. red.)

Sign. artikler står for forfatternes egen regning.

Henvendelse til redaktionen:  
Studiestræde 24, 1., 1455 København K.  
Telefon: 33 33 03 17 (læg besked på tlf. svarer)  
e-post: si@sap-fi.dk

Abonnement: 175 kr., dog 100 kr.  
hvis man er på pension, bistand, SU  
eller mindre. Introduktionspris: 50 kr. for  
et halvt år (gælder kun for nye abonnenter)

Der kan tegnes abonnement ...

- 1) ved at indbetale beløbet på giro 906-3366,  
Socialistisk Information,  
Studiestræde 24, 1., 1455 Kbh. K,
- 2) ved at gå ind på [www.sap-fi.dk](http://www.sap-fi.dk),
- 3) ved at sende en check til SIs adresse

Tryk: SAF

Redaktionen afsluttet den 7. januar 2007

SI nr. 215 udkommer primo februar 2007

ISSN 0108-1861



# PROSTITUTION

## – en udfordring for venstrefløjen

Diskussionen om prostitution har redet Enhedslisten som en mare i flere år. Til tider har det udviklet sig til rene skyttegravskrige. Hvad skal

vi mene, hvilke politiske tiltag skal vi arbejde for? Kriminalisering af kunderne eller ej har været et af de centrale stridspunkter. Det samme gælder spørgsmålet om, hvad vi skal kalde dem, der lever af at sælge seksuelle ydelser: »prostituerede«, »sexarbejdere«, »mennesker i prostitution«...

Den 27. januar mødes delegerede fra alle afdelinger i Enhedslisten for at diskutere fænomenet prostitution og vedtage et forslag til en politik, som årsmødet derefter skal tage stilling til. Vil det lykkedes at nå frem til et fælles standpunkt denne gang?

Blandt arbejderklassen og fattigbønderne er der gennem historien millioner, der har haft prostitution som en del af deres livs-

serfaring. Og prostitution har i århundreder optaget såvel arbejderklasse som borgerskab som et emne, der har udgjort en udfordring for de skiftende herskende forståelser og retfærdiggørelser af samfundets indretning. Mange forskellige forestillinger har været i spil om, hvad der kendetegner prostitution, og hvordan samfundet bør forholde sig til det. Prostitution er på en gang et perifert fænomen og et spørgsmål, der griber ind i en lang række samfundsmæssige problemstillinger.

I SI har vi valgt at lave et Indblik om prostitution, hvor vi bidrager til diskussionen med to af de perspektiver, som kendetegner SAP's politiske tænkning: det internationale perspektiv og perspektivet om selvorganisering af undertrykte grupper. Heller ikke i SAP eller Fjerde Internationale, som SAP er en del af, har vi en afklaret, fælles holdning til spørgsmålet om prostitution. Men vi håber, at artiklerne i denne måneds Indblik vil styrke diskussionen og være med til at bringe os frem mod en fælles socialistisk analyse.

## Prostitutionsdebat

# Prostitution

## – når alternativet er værre

De fleste udenlandske prostituerede er kommet til Danmark på eget initiativ i jagten på en bedre fremtid. Men de bliver ofte fanget i en umulig situation mellem bagmænd og de danske myndigheder.



AF NINA TRIGE ANDERSEN

Kun de færreste udenlandske prostituerede, der opholder sig i Danmark, er blevet handlet mod deres vilje.

– Mange af kvinderne har selv valgt at emigrere, fordi de forhold, de kommer fra, er så elendige – fattigdom, manglen på fremtidsudsigter. De er globale ofre. Mange af dem ved godt, at de skal arbejde med prostitution, men jeg tror ikke, de ved, hvor barske vilkårene er. Og det er klart – jo færre rettigheder de har, jo mere kan kunder og bagmænd presse dem, siger socialpædagog Lise Michaelsen fra rådgivningscentret Pro-Vejle, der hjælper både legale og illegale prostituerede.

### Drømmen om et bedre liv

Carol fra Albanien er gade prostitueret i Oslo, og hendes historie minder om dem, Lise Michaelsen kender fra de illegale prostituerede, der kommer på centeret i Vejle. Carols mand i Albanien er for syg til at arbejde, og deres to børn kan ikke fortsætte deres uddannelse, fordi familien ikke har penge til at betale studieafgifterne. En veninde fortæller i al hem-

melighed Carol om sine egne erfaringer med prostitution i Norge: at man kan tjene rigtig mange penge på kort tid, uden at folk i hjembyen behøver vide, hvad man har lavet. Carol beslutter at gøre som veninden for at kunne betale sine børns skolegang.

Vi møder hende i rapporten Crossing Borders, som de to norske forskere Anette Brunovskis og Guri Tyldum fra Fagbevægelsens center for forskning lavede i 2004. De inter-

viewede en lang række udenlandske prostituerede, som opholdt sig illegalt i Oslo. Fælles for dem var, at de var rejst til Norge i et forsøg på at forbedre deres livssituation. Hvis kvinderne blev pågrebet af myndighederne og sendt hjem med tomme lommer, ville den økonomiske krise, de rejste fra, formentlig kun være blevet værre, vurderer Brunovskis og Tyldum. Ofte havde de nemlig gældsat sig eller brugt hele opsparingen på rejseomkostningerne. Det problem kan Lise Michaelsen genkende:

– En stor del af kvindernes indtjening går til afbetaling af gæld til bagmændene. De fleste har dog lidt penge tilovers, som de kan sende hjem til familien. Den forsørgelsesmulighed, hvor minimal den end er, mister de, hvis de bliver sendt hjem, siger hun som forklaring på, hvorfor illegale prostituerede helst undgår kontakt med myndighederne.

### Forvrænget billede af virkeligheden

Medierne har i løbet af det sidste år haft stort fokus på fænomenet kvindehandel, også kaldet »trafficking«. Mange af mediehistorierne har været skrevet efter samme skabelon: kvinden i rollen som offer, bagmanden i rollen som skurk, og myndighederne som »the good guys«.

Men det giver et stærkt forvrænget billede af virkeligheden, når enkelt historier om onde bagmænd, der holder kvinder i slavelignende forhold,

### »TRAFFICKING«

FN har i den såkaldte Palermo-protokol fra 2000 defineret begrebet trafficking sådan:

- En handling, som indebærer: rekruttering, transport, overførsel, husning eller modtagelse af personer
  - Under anvendelse af: trusler om eller brug af magt, tvang, bortførelse, bedrag, misbrug af magt eller sårbar situation eller at give betaling eller ydelser til en person, som har kontrol over offeret
  - Med henblik på udnyttelse, hvilket som minimum indebærer udnyttelse af andres prostitution, andre former for seksuel udnyttelse, tvangsarbejde, slaveri eller lignende aktiviteter, eller fjernelse af organer.
- Kun hvis alle tre kriterier er opfyldt er der tale om trafficking.

Kilde: FN-rapporten Trafficking in Persons: Global Patterns, s. 51.

gøres til alle udenlandske prostitueredes historie. Det mener Susanne Thorbek, tidligere seniorforsker på Aalborg Universitet og forfatter til blandt andet bogen »Transnational Prostitution: Changing Global Patterns«. Ifølge Susanne Thorbek skal global prostitution ses i sammenhæng med generel migration: at mennesker flytter sig over grænser for at forbedre deres livssituation.

Udenlandske prostituerede, som opholder sig illegalt i landet, oplever derfor ofte myndighederne som en del af problemet og ikke af løsningen. Hvad enten lovgivningen tilslutter udenlandske prostituerede at blive 15, 30 eller 100 dage i landet, efter de er blevet anholdt, så er faktum, at de bliver sendt tilbage til den livssituation, som de forsøgte at ændre på eller flygte fra.

Kvindernes frygt for hjemsendelse har fået Pro-Vejle til at oprette anonym rådgivning og et anonymt sundhedscenter.

– Vi har oprettet de anonyme tilbud på opfordring fra kvinderne, og det er der rigtig mange, der benytter sig af, siger Lise Michaelsen.

Susanne Thorbek mener, at det er en misforståelse, når kampagner mod kvindehandel kalder på mere opmærksomhed fra myndighedernes side, fx i form af mere politikontrol

– Det bedste ville være, hvis man ville holde op med at råbe så meget op om det, og så lade dem være i fred, siger Susanne Thorbek, der mener, at »jagten på bagmænd i realiteten ofte bliver en jagt på de prostituerede«.

Det synspunkt deler Nandita Sharma, professor i Samfundsvidenskab ved York Universitet i Toronto, Canada:

– Anti-trafficking kampagner har så travlt med at råbe op om kriminelle netværk, at de slet ikke ser på, hvordan man bedst kan skabe sikre former for migration for kvinderne. Hun kalder kampagnerne for »en slags moralsk panik«, som tilslører årsagerne til, at emigranter er af-

»Anti-trafficking kampagner har så travlt med at råbe op om kriminelle netværk, at de slet ikke ser på, hvordan man bedst kan skabe sikre former for migration for kvinderne,« siger Nandita Sharma, professor i Samfundsvidenskab ved York Universitet i Toronto, Canada.



hængige af hjælp fra menneskesmulere: den kapitalistiske stats grænsekontrol, der sikrer at kapital og visse mennesker kan bevæge sig frit over grænserne, mens andre bliver mødt med stadig strengere kontrol.

»Når fokus udelukkende er på kvinder som ofre, leder det direkte til den »løsning« at kriminalisere de mennesker, der hjælper folk illegalt over grænserne og at sende dem, der har været »ofre« for trafficking, tilbage så hurtigt som muligt,« skriver Nandita Sharma i forskningsartiklen Anti-trafficking Rhetoric and the Making of a Global Apartheid.

### Når alternativet er værre

Susanne Thorbek mener heller ikke, at det er de kriminelle netværk, der får kvinderne til Vesten, som er roden til problemet. Hun peger på, at global ulighed er grundbetingelsen for global prostitution:

– Når man kun fortæller de voldelige historier, så glemmer man den virkelighed, der får mange kvinder til at beslutte at tage til Vesten og prostituere sig: I en serie af ikke-attraktive valg, vælger de det, de synes er bedst. Det gør alle mennesker.

Sådan ser det Canadiske Flygtningenævns også på det. I en årsrapport fra 2000 skrev de: »Menneskesmugling har, på trods af alle dets onder, også været livgivende. Menneskesmulere har tilbudt en vej ud

af elendigheden og repræsenteret en ny chance for et værdigt liv. Selv mennesker, der er blevet trafficket, med alle de ubehageligheder, det har medført, har ofte foretrukket den nye situation og de muligheder, det har givet dem og deres familie, frem for den situation, de forlod. Det retfærdiggør ikke de overgreb, som bliver begået af traffickere, men det er relevant at have med i enhver diskussion af mulige løsninger på problemet med trafficking.«

### VIDERE LÆSNING

Bogen »Transnational Prostitution: Changing Global Patterns«, redigeret af Susanne Thorbek og Bandana Pattanaik, 2002

Artiklen »Anti-trafficking Rhetoric and the Making of a Global Apartheid«, af Nandita Sharma, NWSA Journal, Vol. 17 No. 3, 2005

Rapporten »Crossing Borders – An Empirical Study of Transnational Prostitution and Trafficking in Human Beings«, af Anette Brunovskis og Guri Tyldum, 2004: [www.fafo.no](http://www.fafo.no)

Aktuelt forskningsprojekt om prostitution, køn og migration: [www.rokkansenteret.uib.no/progemi](http://www.rokkansenteret.uib.no/progemi)

Hjemmesiden [www.gaatw.net](http://www.gaatw.net) (Global Alliance Against Trafficking in Women)

## Prostitutionsdebat

AF VINCENT CLAUSEN

De problemer, som sexarbejdere i dag er nødt til at forholde sig til, griber ind i en lang række samfundsmæssige problemstillinger. Ikke kun diskussioner om prostitutionens kulturelle rolle (i forhold til kernefamilie, ligestilling og kvindebevægelse), men også global fattigdom, illegal indvandring, trafficking, politi, jura, socialpolitik, narkopolitik etc. kommer før eller siden uundgåeligt på dagsordenen.

Den borgerlige idealforestilling om det livsvarige monogame ægteskab har i særlig grad bidraget til at definere sexarbejderen som »afviger«. Der ligger derfor en stor udfordring i at gå fra rollen som stigmatiseret »subkultur« til kontroversiel faglig/politisk organisering. Ikke desto mindre er der i disse år en stigende tendens til, at sexarbejdere danner forskellige former for organiseringer og netværk, ofte i samarbejde med andre NGO'er.

I denne artikel bruges konsekvent begrebet »sexarbejdere« i erkendelse af det faktum, at de pågældende erhverver deres indkomst ved at arbejde med sex.

### Basal solidaritet mellem sexarbejdere

Prostitutionen, forstået som afvigende, som samfundets bagside, som dobbeltmoralens hjemsted, udspiller sig som regel i en afgrænset sfære i samfundslivet. Denne sfære kan være fysisk afgrænset, eksempelvis en hel bydel, eller individuelle personer kan afgrænse udøvelsen af erhvervet i tid og sted. Ikke mindst i den tredje verden findes der hele bydele, hvor hovederhvervet er prostitution. I den vestlige verden har mange byer et »red light district«. Samtidig er det ikke usædvanligt, at enkeltpersoner kan udøve deres erhverv i en anden by (eller et andet land) end der, hvor de bor.

Inden for den sfære, hvor prostitutionen foregår, er der et umiddel-

# Sexarbejdere organiserer sig internationalt

Sexarbejdere organiserer sig i stigende grad overalt i verden. Løse sociale og praktiske netværk udvikler sig somme tider til organiserede politiske modsvar på økonomisk eller politisk motiverede angreb på sexarbejderes rettigheder og sikkerhed.

bart behov for samarbejde. I gadeprostitutionen er der fx et behov for at opretholde visse sikkerhedssystemer som forsvar mod farlige kunder. I forhold til prostitution på tværs af landegrænser (eksempelvis fra Thailand til Vesten) er der ofte tale om kædemigration: det begynder med én »pioner«. Pionerens venner og familie derhjemme begynder så at gøre brug af denne pioner til at arrangere potentielle ægteskaber, rejsepapirer etc. til sig selv. I mange tilfælde er denne type migration knyttet til prostitution, ofte fordi de pågældende kvinder har levet af prostitution før migrationen.

Migrantprostitutionen nødvendigvis gør også dannelsen af sociale netværk, fordi der er sproglige barrierer i forhold til resten af samfundet. Det indbyrdes sproglige fællesskab udgør et samlingspunkt, som også danner grobund for kulturelle aktiviteter og socialt fællesskab.

### Nøglekrav fra sexarbejderorganisationer

I Storbritannien dannedes i år 2000 International Union of Sex Workers (IUSW). Denne fagforening blev et par år senere inkorporeret i fagforbundet GMB – Britains General Union. IUSW er først og fremmest

baseret i Storbritannien, men der findes en række grupperinger og initiativer i en række lande (herunder Danmark), som helt eller delvist består af sexarbejdere, og som alle er udfordret af de samme internationale politiske dagsordener. De krav, som rejses fra sexarbejderes organiseringer, ligner ofte hinanden. Lad os se på nogle af de konkrete krav, som er rejst af IUSW.

Det er en almindelig erfaring blandt sexarbejdere, at de ofte i politisk sammenhæng opfattes som en trussel mod resten af samfundet, og ikke som en samfundsmæssig gruppe med interesser, behov og rettigheder. Et symptom herpå er forslagene om kriminalisering af køb (og/eller salg) af seksuelle ydelser. Efter som denne politik erfaringsmæssigt rammer sexarbejdere negativt søger deres organisationer efter en afkriminaliserings- eller legaliseringsstrategi. Diskussionerne omkring afkriminalisering kontra legalisering rummer indirekte en anden diskussion. Nemlig om det kan lade sig gøre at konstruere en hensigtsmæssig juridisk ramme omkring prostitution inden for rammerne af det kapitalistiske system, eller om løsninger på området forudsætter et brud med kapitalismen.

## Trafficking

Nogle rejser også krav om retten til at rejse på tværs af grænser og udøve sit erhverv uanset opholdssted. Dette hænger sammen med trafficking-problematikken. Det er netop de lukkede grænser (specielt mellem fattige og rige lande), der tvinger sexarbejdere til at alliere sig med den kriminelle underverden (som kan bringe dem over grænserne). Dette afføder igen øget afhængighed i forhold til bagmænd, hvilket under nogle omstændigheder kan karakteriseres som trafficking. Kravet om sexarbejders ret til at rejse på tværs af grænser repræsenterer en erkendelse af, og et svar på, prostitutionens internationale karakter.

En række andre krav lægger op til (set fra et socialistisk perspektiv), at organiserede sexarbejdere kan udgøre en alliancepartner for resten af arbejderbevægelsen og progressive organisationer. Det drejer sig om krav, som indebærer dagsaktuelle forbedringer. Eksempelvis retten til selv at bestemme hvor, hvornår og under hvilke forudsætninger de vil tilbyde seksuelle ydelser (for derved at kunne slippe uden om alfonsernes monopolisering af visse områder), krav om sikkerhed, adgang til arbejdsmarkedets sociale ordninger, sundhedstjek, juridisk bistand etc. Dermed modsætter de sig også enhver forestilling om, at afskaffelse af prostitution som fænomen udgør en nødvendig forudsætning for afskaffelse af kapitalismen.

## Sexarbejders alliancepartnere

I 2005 blev der afholdt en international konference for sexarbejdere og allierede. Konferencen kom til at danne grobund for dannelse af netværk mellem en række grupperinger og NGO'er, som søges koordineret gennem International Committee on the Rights of Sex Workers in Europe (ICRSE).

Et af de dilemmaer, som disse netværk og organisationer står overfor, er misforholdet mellem et (oftest)



Blandt arbejderklassen og fattigbønderne er der gennem historien millioner, der har haft prostitution som en del af deres livserfaring. Nu er sexarbejdere i stigende grad begyndt at organisere sig politisk.

forholdsvis lille antal politisk engagerede sexarbejdere, og store statsapparater, der kan producere dokumenter og rapporter i store mængder.

For at kunne hamle op med de politiske kræfter, som man er oppe imod, er det derfor nødvendigt at alliere sig med NGO'er, som har ekspertise inden for en lang række samfundsaglige discipliner. På den anden side er det også af central betydning, at sexarbejdere kan organisere sig uafhængigt af disse NGO'er, for på længere sigt at sikre, at de har en selvstændig platform, hvorfra de kan arbejde for deres egne (klasse)interesser. En af udfordringerne for de netværk, der dannes i dag, bliver derfor at sikre en korrekt balance mellem sexarbejders orga-

nisatoriske autonomi og tilknytningen til andre NGO'er.

Sexarbejdernes kamp gør det nødvendigt for venstrefløjen at tage stilling til et vitalt spørgsmål: Skal vi alliere os med staten i et forsøg på at fjerne sexarbejde som fænomen, eller skal vi alliere os med sexarbejdernes organisationer, for sammen at kæmpe for en bedre fremtid for os alle? Er vores kamp for ligestilling en fælles kamp med sexarbejderne, eller er det tvært imod et problem, at de organiserer sig? Vi skylder dem et svar.

Læs mere om International Union of Sex Workers på [www.iusw.org](http://www.iusw.org) og International Committee on the Rights of Sex Workers in Europe på [www.sexworkerseurope.org](http://www.sexworkerseurope.org)



AF SAP'S FORRETNINGSUDVALG

Godaften. Dagen i dag er noget ganske særligt. I aften ændres Danmarkskortet. Flyttemændene har været i gang på overtid på de danske rådhus og amtsgårde. Og EDB-folkene har medbragt soveposer og pizzakartoner i overmål. Danmarks-historiens største administrationsreform går i luften, når vi møder på arbejde tirsdag morgen. Intet vil være som før.

### Historiens vingesus

Regeringen har sat sig et evigt minde, som vil gå over i historien. Vi vil blive husket som dem, der brugte uendelige offentlige midler på at skabe danmarkshistoriens største kaos i den offentlige administration.

Kan I høre historiens vingesus. Jeg er sikker på, at de få arbejdsløse, der af uransagelige grunde stadig findes, vil bære over med os. De vil sikkert opleve, at de er glemt totalt af systemet. Der er absolut ingen risiko for at de uventet vil blive anvist arbejde de næste mange måneder. Hyg jer

# Statsministerens nytårstale

## (første udkast)

venner, dagpengene kommer stadig hver måned (håber vi). Vi har sendt en mail til alle dem, der er tilmeldt arbejdsformidlingen, og vi planlægger i løbet af de kommende måneder at sende et brev til de få marginaliserede subjekter, der ikke har en pc med internetadgang

### Slut med emsige skattekontorer

Regeringen har som en prioriteret målsætning i løbet af det kommende år at meddele de arbejdsløse, hvad adresserne på de kommunale jobcentre er, så de ved, hvor de skal henvende sig. Alting tager sin tid. Vi har også en forventning om, at det hen ad vejen skal lykkes for de statslige skattecentre at få styr på skatteligningen. De kommunale skattecentre har dog helt klart været alt for emsige, til almindelig gene for de private virksomheder og deres profitmuligheder.

### Smil til erhvervslivet

På fødevareområdet har vi gennem det reformarbejde, som vi har iværksat i tæt samarbejde med Dansk Folkeparti haft som en klar målsætning at »det skal være nemmere at være dansker«. Der har været alt for mange bureaukratiske forhindringer, hvis man ønsker at starte op som selvstændig, f.eks., med salg og forarbejdning af fødevarer. Vi må stole lidt mere på de erhvervsdrivende og nøjes med at kontrollere de brødne kar, som vi jo alle ved hvem er.

Vi har skiftet nogle ministre, f.eks. forbrugerministeren, endda flere gange. Forhåbentlig har vi nu fået den helt rigtige forbrugerminister. Hun har i hvert tilfælde brugt sin tid som erhvervsleder til et grundigt studium af smiley-ordninger.

### Den bekvemme ytringsfrihed

Et vigtigt mål for regeringen har været kampen for menneskerettigheder, frihed og demokrati og ikke mindst ytringsfriheden. Ytringsfriheden betyder pligten til at ytre sig. Også når det er bekvemt.

Vi kender jo alle situationen med chefens kone, der er en uudholdelig, led mokke, for slet ikke at nævne chefen selv, der er en magtliderlig, uhumoristisk, firkantet, kontrolfreak. Hvor ofte har jeg ikke nævnt den problemstilling på vores mange møder i regeringens koordinationsudvalg.

Ingen har givet udtryk for uenighed. Det er jo ganske betryggende.

### Ingen overbærenhed med fremmede religioner

Det offentlige rum bør være fri for alle religiøse hentydninger. Det vil dog være at gå for vidt at nedrive alle vores middelalderkirker. Vi lever trods alt i et kristent land, og det er jo alligevel kun de få tosser, der cykler rundt i landet i sommerferien, der kan få øje på dem. Der er jo heller ingen grund til at gøre op med

SAP er kommet i besiddelse af første uredigerede udkast til statsministerens nytårstale. Her bliver statsministerens sande strategi udfoldet, før spindoktorer har nået at pakke den nyliberalistiske minimalstat med maksimal frihed til erhvervsliv og kapital ind i sukkerglasur.



den gode danske tradition med at lade kirken stå for registrering af alle fødsler og dødsfald – uanset om de pågældende er kristne, muslimer eller ateister. Eller at lade alle børn få kristendomsundervisning og fri til konfirmationsforberedelse.

Men vi bør under ingen omstændigheder vise overbærenhed overfor fremmede religioner. Det er vores pligt at foreholde dem det helt irrationelle i f.eks. muslimernes billedforbud i modsætning til de skønne gamle kristne skikke. Når de brænder ambassader af, er det helt uantageligt, og hvis det ikke var for Arla-food og landbruget ville vi overveje at bryde enhver forbindelse med disse lande.

#### Solidaritet med Bush

Solidaritet er et lidt glemt begreb. Men i forbindelse med demokrati og menneskerettigheder ønsker regeringen en genrejsning af dette gamle begreb. Vi ønsker til enhver tid at være solidarisk med vores allierede USA, og ikke mindst deres leder præsident Bush. Vi bør ikke hænge os i bagatel-

ler og slet ikke i nogle petitesser om fortolkninger af ord. Vi har måske en lidt anden fortolkning af begrebet tortur, men er det så vigtigt? Og ærligt talt: Vi er i krig. Der er jo ikke tale om fuldstændig uhæmmet brug af mishandling. Skulle vi ikke hellere tænke på den opgave, vi i fællesskab skal løse. Både i Afghanistan og Irak. Vi skal lære folk om demokrati og kristne værdier.

#### Moderne tider

Og så må vi jo erkende, at vi har brug for deres ressourcer – hvordan skal det danske samfund fortsat kunne udvikle sig uden olie? Det ville kræve helt urimelig megen viden og teknologisk udvikling, hvis vi skulle udvikle alternative energiformer. En viden og forskning, som universiteterne ikke kan levere for tiden, hvor de jo skal bruge al deres energi på helt nødvendige reformer, sammenlægninger og taxameterordninger. Hvis vi skal klare os i en globaliseret verden kan vi ikke bruge vores tid på noget så antikveret som universitetsdemokrati og fri forskning, som hø-

rer til i en fjern fortid. De studerende skal ikke bruge deres sparsomme tid på studienævnssarbejde, studenterråd og andet tidsspilde. De skal se at blive færdige i en fart, så de kan bidrage til vores gode danske samfund. Og forskningen er nødt til at være målrettet de behov, erhvervslivet har.

#### Samfundet er rigere end nogensinde

Finansministeren siger, at vi kan købe hele verden. Jeg er enig, så jeg synes, at vi skal se at gøre noget ved det. Men hvis det hele skal forstyrres af socialistiske ballademagere, så bliver det aldrig til noget. Og det vil være synd. Så vil verden gå glip af verdens bedste land i spidsen for verden. Med verdens bedste regering og verdens bedste statsminister. Godt Nytår!



Du kan få ugens kommentar fra SAP's forretningsudvalg i din mailbox ved at sende en mail til [sap@sap-fi.dk](mailto:sap@sap-fi.dk)

# Minimum 120 i timen!

Overenskomstforhandlingerne for de privatansatte kører på højtryk, og stort set alle økonomer, politikere og topforhandlere advarer mod lønfest. Alligevel kræver 3F Ungdom mindstelønnen hævet til 120 kroner i timen. Har de spist søm, eller hvad? SI har talt med de unge 3F'eres formand, Mattias Tesfaye.

AF CHRISTINA CELESTE NIELSEN

Mattias Tesfaye er murersvend og valgt til formand for 3F Ungdom på landsmødet for 2 måneder siden. På samme landsmøde vedtog de unge at starte deres egen overenskomst-kampagne. Hovedkravet er en minimumsløn for voksne på 120 kroner i timen. I dag er den på 95,15 kroner på industriområdet. Men det er vel efterhånden børnelærdom, at bliver lønnen for høj, så mister vi konkurrenceevnen og dermed arbejdspladser. Er det ikke dybt uansvarligt og useriøst, at kræve så voldsom en lønstigning?

## Politiske argumenter

– Det er en politisk diskussion. Prisen på en vare er jo både løn og pro-

fit. Så når arbejdsgiverne siger, at de flytter, fordi lønningerne er lavere, så kan vi også vende det på hovedet og sige, at de flytter, fordi profitterne er højere. Hvis de kunne acceptere lavere profitter, så kunne de også blive i Danmark.

– Desuden er timelønnen i Østen nede på omkring 10 kroner, så hvad enten vi får 100 eller 120 kroner, kan vi alligevel ikke konkurrere på lønnen. Og det er en myte, at vi mister arbejdspladser for lavtuddannede, når lønningerne stiger. Tværtimod, så viser resultaterne, at de arbejdspladser, der opstår i kølvandet på at fabrikkerne flytter ud, ofte kræver lige så lidt uddannelse, som de arbejdspladser, der er flyttet. Desværre.

– Også i forhold til handelsbalancen vil det være godt, at de lavest-lønnede får mere. Alle undersøgelser viser, at hvis du giver en ti'er til en rig dansker, så bru-

ger han den typisk til luksusvarer fra udlandet. En yacht, en stor bil eller kaviar fra Rusland. Hvis du til gengæld giver en ti'er mere til en lavtlønnet, så vil hun typisk bruge den på leverpostej og en busbillet. Så den danske produktion bliver altså styrket ved, at vi flytter penge fra de rigeste til de fattigste lommer.

Ikke kun økonomisk, men også arbejdsmiljømæssigt, kan højere løn medføre forbedringer, mener Mattias:

– Hvis murerarbejdsmændene aldrig havde krævet højere løn, så havde de stadig båret mursten op på ryggen til fjerde eller femte etage. Vi har kun fået hejs og lifter og kraner på byggepladserne, fordi det er billigere at investere i den slags udvikling, end at ansætte tyve murerarbejdsmænd til at løbe op og ned af stilladserne. Højere løn gør, at det bedre kan betale sig at investere i udvikling i industri og produktion.

## Er I klar til at slå?

*Men selv Børge Frederiksen, topforhandleren fra dit eget forbund, understreger jo bl.a. på 3F's hjemmeside, at han »lægger altså ikke op til den helt store lønfest«...*

– Børge Frederiksen har jo medansvar for flere 100.000 arbejdere, så jeg forstår godt, at han vægter sine ord. Alligevel synes jeg, at det er en bagvendt måde, han griber det an på. I stedet for at gå ind og snakke folk ned, burde han sige »Ok. Men er I klar til slås for det?« For det er uinteressant at have et bagland, som står og skriger på 130 kroner i timen, hvis de så bagefter ikke gider kæmpe for det i en strejke. Forhandlingsresultatet handler ikke om, hvor gode forhandlerne er. Det handler om, hvilket klima der er andre steder end rundt om forhandlingsbordet. Lige nu handler det ikke om at svine



Murerne er relativt stærkt organiserede fagligt. Men hvordan vil rengøringsarbejderne klare sig i en eventuel konflikt?

Mange inden for bl.a. service-sektoren får ikke en krone mere end minimumslønnen.

forhandlerne til. Det handler om at opnå et styrkeforhold, så arbejdsgiverne giver os det, vi vil have.

Mattias fremhæver en pointe, som nok kan virke kontroversiel for mange fagligt aktive på venstrefløjen:

– Når vi skal vurdere forhandlingsresultatet, så mener jeg, at vi skal gøre det ud fra en seriøs vurdering af styrkeforholdet. Hvis vi anbefaler et nej, så skal vi ikke gøre det, fordi vi mener, at det er uretfærdigt, men fordi vi mener, at der er styrke til mere. Det skal vi overveje med os selv og i vores brancher. Min egen branche er forholdsvis stærk, men jeg kender da også brancher, hvor bunden nærmest er gået ud af enhver organisering. Hvordan vil en konflikt se ud på rengøringsområdet? Der har vi virkelig mistet mange medlemmer, og der er elendig tillidsmandsdækning. Der vil være skruebrækkere over det hele. Er vi sikre på, at det vil være sundt at kaste os ud i en konflikt der? Jeg har tænkt mig at vurdere det her seriøst. Og jeg vil sagtens kunne gå ud og anbefale et ja, også til noget, som ligger under de 120, hvis jeg synes, at de andre elementer er gode. Det har jeg besluttet mig for, og det tager jeg gerne en skideballe for, også blandt dem, jeg i øvrigt er politisk enig med.

## Historisk kamp for lighed

*3F Ungdom sidder jo ikke med ved forhandlingsbordet. Hvilken rolle kan I overhovedet spille?*

– Vores rolle i denne her sammenhæng er at være den frække dreng i klassen og turde sige det, som bør siges. At det ikke kan passe, at mens der bliver talt om prisfester for ejerlejligheder, udekøkkener, og folk der tager på fire udlandsrejser om året, så er der en større og større del af den danske befolkning, for hvem det er totalt uopnåelige. Og vi taler



ikke om hjemløse eller narkomaner på Vesterbro. Vi taler om folk med overenskomstdækkede jobs, som måske har boet hele deres liv i almen-nyttigt boligbyggeri, og derfor ikke er med i friværdis-festen. Og de er heller ikke med til lønfesten, for de arbejder et sted, hvor man ikke får en krone mere end minimumslønnen.

– Vi er medlemmer af de ufaglærtes forbund, med en historie, som har handlet om én ting fra start til slut: at mindske uligheden og få de ufaglærte og kvinderne med i samfundsudviklingen. I andre lande tjener de ufaglærte og kvinderne markant mindre, end de gør i Danmark. Vi mener stadig, at det skal være 3F's primære opgave, at arbejde for mindre lønspredning mellem hovedstaden og provinsen, mellem kvinder og mænd, indvandrere og danskere, og unge og gamle, faglærte og ufaglærte.

## Klar til konflikt

3F Ungdom har planlagt en række aktiviteter, som skal forberede de unge til en eventuel konfliktsituation. Bl.a. har de en happening, hvor de stiller sig ned på det lokale torv med en masse pakker gær og løbesedler med spørgsmålet »Er du klar til at gå konflikt?«, som de deler ud. Der er også planlagt blokadevagttæning. Her øver man sig i at gennemføre en blokade foran indgangen eller vareindleveringen til en fabrik, en byggeplads eller måske et vikarbureau.

– Så står man der med nogle klapstole, en kande kaffe, nogle løbesedler og en fane, og fryser røven af tre timer. Måske har nogle arrangeret, at der kommer en vogn forbi med skruebrækkere, der prøver at komme igennem, og så øver man sig i at prøve at stoppe sådan en vogn.

– Det handler både om, at vi gerne vil øve os i det, men mindst lige så meget om, at vi gerne vil sende signalet både til pressen og til arbejdsgiverne om, at vi er klar med faner, kaffe og trekantsandwich. Vi har vores konflikt-beredskab i orden.

*Hvad er jeres succeskriterium for kampagnen?*

Det er at komme ud med det politiske budskab, og at flere unge finder ud af, hvorfor man skal være medlem af en fagforening. At flere unge forstår, hvorfor der nogle gange er strejke – det er fordi vi har stemt et forhandlingsresultat ned. Og at flere unge tænker »3F Ungdom, det er cool nok, vi har dem, fordi de gamle, de sidder bare og fedter rundt i deres småkroner og øre, men her er fandme nogle, der tør sige, hvordan det hele skal hænge sammen.«

*Lørdag den 27. januar holder 3F Ungdom opstarts seminar for deres overenskomst-kampagne.*

*NB: Søndag den 7. januar, efter redaktionens afslutning, fik vi besked om, at 3F Ungdom har ændret deres lønkrav om 120 kroner i timen til »en markant forhøjelse af mindstelønnen«.*

# Uenighed i Rifondazione om støtte til regeringen

Kritikken af Prodi-regeringens nyliberale politik vokser på den italienske venstrefløj.

AF SALVATORE CANNAVÒ & CARLOS SEVILLA

»Markedsvenlige eks-marxister«? Sådan formulerede det britiske ugemagasin »The Economist« spørgsmålet, kort efter at Romano Prodi i maj 2006 dannede regering med deltagelse af en række politikere fra det gamle italienske kommunistparti (PCI). Denne skepsis er imidlertid gjort til skamme gennem de sidste par måneders lovgivning med afreguleringer inden for de liberale erhverv og med finansloven for 2007,

der er blevet rost af EU-Kommissionen og den Internationale Valutafond.

## Nedslående status

Den foreløbige status over 200 dage med Prodi-regeringen kunne ikke være mere nedslående. Afreguleringer, tilbagetrækning fra Irak efter en »teknisk tidstabel« (tropperne er der stadig), bevillinger til »fredsmissionen« i Afghanistan, udsendelse af tropper til Libanon, våbensalg til det »demokratiske« Kina.

Kronen på værket har været finansloven for 2007, der til fulde lever op til Maastricht-traktaten gennem nedskæringer inden for sundhedsvæsenet, uddannelsessystemet (skoler, universiteter og forskning) og den kommunale service, samtidig med at udgifterne til militæret vokser. En politik, der er ude af stand til at ødelægge det materielle og kulturelle grundlag for »Berlusconismen«; tiltagende afregulering af arbejdsmarkedet, krige i Irak og Afghanistan og institutionaliseret racisme.

## Kursskifte hos PRC

Denne udvikling er blevet hjulpet af kursskiftet hos ledelsen af Rifondazione Comunista (Kommunistisk Gen dannelse – PRC), engang spydspidsen for den alternative venstrefløj i Europa og i dag en troværdig partner i Unionen, dvs. den regeringskoalition, som støtter den ultra-nyliberale Romano Prodi.

Denne grundlæggende nyorientering går tilbage til den kritiske og negative status over folkeafstemningen i 2003 om artikel 18 i arbejdsmarkedslovgivningen (svarende til den danske hovedaftale mellem LO og AF). Forslaget var at udvide beskyt-



I efteråret 2006 var der på flere områder nye mobiliseringer mod regeringens politik. 4. november demonstrerede 250.000 (100.000 i følge politiet) mod løsarbejde, marginalisering og fattigdom.

telsen mod »uretmæssige« fyringer til også at gælde for virksomheder med mindre end 15 ansatte. Men forslaget faldt pga. for lav valgdeltagelse, trods over 10 millioner stemmer for. Dette markerede afslutningen på en periode, hvor PRC's linje havde orienteret sig mod de sociale bevægelser – efter de to »røde« år med sociale mobiliseringer i tidsrummet mellem G8 i Genova i 2001 og den gigantiske demonstration mod Irak-krigen den 15. februar 2003.

Det var i denne periode, at PRC på sin 5. kongres vedtog en kritik af stalinismen (men ikke af det bureaukrati, der er dens materielle grundlag) og besluttede at investere sin politiske kapital i bevægelserne. På dette tidspunkt blev de berømte »15 teser om opbygningen af en alternativ europæisk venstrefløj« af Fausto Bertinotti, i dag formand for det italienske parlament, offentligt fremsat. Efter tilbageslaget med folkeafstemningen, vandt den hypotese frem, at Berlusconi måtte væltes ad parlamentarisk vej af en centrum-venstrekoalition.

### **»Stor reform« med gode kapitalister**

PRC's 6. kongres vedtog officielt denne politiske retning frem mod dannelsen af Unionen og Prodirergering nr. 2. Det var også på denne kongres, at ideen opstod om den »store reform«, dvs. et samarbejde med de dele af det »gode borgerskab«, der var parate til at sætte sig »ud over nyliberalismen« for at »begrænse skaderne«, som den nyliberale politik havde forvoldt for lønmodtagerne.

Imidlertid har projektet en alvorlig begrænsning: Det italienske borgerskab har ikke et økonomisk manøvrerum – eller i det omfang det har, foretrækker det alligevel at reducere lønomkostningerne og gøre op med de kollektive overenskomster, ændre pensionsindbetalingerne til fordel for opbygningen af pensionsfonde og

sætte gang i en plan for omfattende afregulering. Reformer, som er nødvendige for at kunne følge med den øvrige europæiske kapitalisme og klare sig i den internationale konkurrence.

Prodi-regeringen udgør det foretrukne redskab for dette projekt, fordi den kan regne med fagforeningernes samarbejde, og fordi den, i kraft af PRC's kovending, garanterer fraværet af det eneste parti, der indtil nu var indbegrebet af sociale kampe.

### **Kritisk Venstre**

Det var i denne politiske situation, at Sinistra Critica (SC – Kritisk Venstre) opstod omkring bladet »Erre-Bandiera Rossa« (Fjerde Internationale). Denne strømning fremlagde på PRC's 6. kongres i marts 2005 et alternativt forslag, som fik 6,5 procent af stemmerne. De aktivister, der udgjorde denne strømning, havde i 1998 forenet sig med PRC-flertallet under Fausto Bertinotti, da man var enige om, at PRC ikke skulle støtte den finanslov, den daværende Prodi-regering havde fremlagt samme år (hvilket førte til, at Prodis regering trådte tilbage og Berlusconi vandt det efterfølgende valg, red.).

Sammenslutningen med flertallet fandt sted på 2002-kongressen. Men en radikal forskellig fortolkning af resultatet af 2003-folkeafstemningen (11 millioner stemte for forslaget om at udvide paragraf 18) markerede den første konfrontation mellem denne nye strømning og flertallet i PRC. SC genopstod som selvstændig strømning, da Bertinotti tog konsekvensen og satsede på centrum-venstrekoalitionen og den »store reform«.

### **Nye mobiliseringer**

Giovani Comunisti (Ungkommunisterne – RC's ungdomsorganisation) afholdt sin 3. kongres i september 2006. Kongressen demonstrerede SC's voksende indflydelse internt

i partiet, med op mod 10 procent. Forklaringen skal findes i SC's modstand i Kongressen og i Senatet mod krigsbevillingerne til Afghanistan (i modsætning til resten af partiet), men også i den seneste tids mobiliseringer. Bl.a. var der en aktionsdag 4. november mod midlertidige arbejdskontrakter, ligesom der har været forskellige aktiviteter mod en række store infrastrukturelle projekter (højhastigheds togforbindelsen mellem Frankrig og Italien via Susadalen, planerne om et nyt floddæmningssystem ved Venedig, og den planlagte broforbindelse til Sicilien). Senest demonstrerede 1 ½ million den 17. november mod Prodis finanslov for 2007.

### **En vej ud af venstrefløjens krise**

SC's sidste møde i Riccione i oktober samlede mere end 300 deltagere fra alle dele af Italien. Slutresolutionen pegede på en strategi for udtræden fra PRC, stillet overfor en strategisk linje hos flertallet i PRC om en venstre-regering, der skal »begrænse skaderne« og fastholde det »mindste onde«.

Udarbejdelsen af et programmatisk manifest »Anticapitalista! En kritisk venstrefløj i det 21. århundrede« frem til det næste møde i januar vil cementere Sinistra Critica som en landsdækkende forening, som skal angive en politisk vej ud af den krise, der har grebet den italienske venstrefløj – herunder først og fremmest PRC.

*Oversat og redigeret fra webmagasinet International Viewpoint af Peter Krage-lund.*

## STORBRITANNIEN

### Nyt globalt superforbund

Fire af verdens allerstørste fagforbund går nu sammen om at stifte et nyt internationalt super-forbund med over seks millioner medlemmer. Målet er at udvikle et mere effektivt modsvar til de multinationale selskaber. »Tiden er forbi for de fagforeninger, der udelukkende agerer i et enkelt land«, lyder det fra Tony Woodley, generalsekretær i T&G (Transport & General Workers' Union), hvis forbund fusionerer med britiske Amicus i maj 2007. Det nye Amicus vil have to mio. medlemmer, kun overgået af tyske IG-Metall med 2,4 mio. Sammen med de to amerikanske forbund USW (United Steelworkers) og IAM (International Association of Machinists) vil det samlede medlemstal i det internationale forbund således nå op på mere end seks millioner, jævnt fordelt mellem Storbritannien, Tyskland og USA. Tanken er, at forbundet i løbet af en

tiårsperiode skal fungere som en føderal, multinational organisation. »Fagbevægelsen har ikke formået at bevare sin indflydelse i forhold til de globale virksomheder«, lyder det fra Derek Simpson, der er generalsekretær i Amicus. »Dagens fagforbund er kun små aktører, der er nødt til at blive langt større end i dag for at gøre sig gældende.«

[www.tgwu.org.uk](http://www.tgwu.org.uk)

## MAROKKO

### Protester mod prisstigninger

24. december stod forbrugergupper, fagforeninger og den radikale venstrefløj i Marokko bag en demonstration i hovedstaden Rabat med 10.000 mennesker – deraf 80% unge – i protest mod prisstigninger på basale fødevarer, brændstof, vand og elektricitet. Deltagerne kom fra hele landet og aktionen var kulminationen på flere ugers landsdækkende mobilisering, organiseret af lokale koordinationsgrupper i omkring 50 byer. Den

yderste venstrefløj i Marokko består af Annahj Addimocrati (marxist-leninister), Al Mounadhil (4. Internationale) samt af radikale venstrenationalister. Den såkaldte »Alliance mod prisstigninger« blev dannet tidligere på året og har aktioneret ved flere andre lejligheder, bl.a. mod det franskejede firma Lydec, der nu har lovet at gennemgå deres priser for at imødekomme lavindtægtsgrupper. Det nordafrikanske land har 30 millioner indbyggere, hvoraf mindst 14% lever i fattigdom.

<http://www.espacioalternativo.org/node/1848>

## NEPAL

### Maoister mod uafhængige fagforeninger

I Kapilbastu-distriktet med 30.000 indbyggere har maoistiske organisationer lige før nytår erklæret, at uafhængige fagforbund ikke vil blive tilladt at operere frit i regionen. Lokale fagforeningsledere og repræsentanter for andre fagforeninger er blevet truet med bank og endda drab. Lignende episoder er langt fra ukendte i den ludfattige bjergstat, hvor op mod 80% af befolkningen er fattigbønder, der lever af subsistensjordbrug. Kun et mindretal arbejder i industri-virksomheder, der hovedsageligt er ejet af godsejere og indiske kapitalister. Efter flere års borgerkrig nyder den maoistiske oprørsbevægelse stor opbakning blandt mange fattige og kontrollerer en række masseorganisationer. Men deres mao-stalinistiske folkefrontsstrategi bygger på en tanke om national enhed, snarere end en uafhængig stemme for



10.000 marokkanere – deraf 80% unge – demonstrerede den 24. december i hovedstaden Rabat mod prisstigninger på basale fødevarer, brændstof, vand og elektricitet.

---

landets fremvoksende nye arbejderklasse og alliancer på tværs af landegrænserne. De nepalesiske maoisters syn på uafhængige fagforbund er flere gange tidligere blevet mødt med kritik fra den internationale fagbevægelse, dog uden tegn på synderlig forbedring.

[www.labourstart.org](http://www.labourstart.org)

## FILIPPINERNE

### ASEAN-topmøde udsat

Den kriseramte præsident Gloria Acapagal-Arroyo har udsat det planlagte ASEAN-topmøde, der skulle have fundet sted på øen Cebu 11.-13. december – officielt pga. den tropiske storm Seniang, men reelt pga. frygt for politiske demonstrationer. Det planlagte alternative topmøde blev således gennemført med flere hundrede deltagere uden problemer, på trods af stormen. De 10 ASEAN-lande repræsenterer i alt 550 millioner mennesker, men flertallet af landenes regeringer har et langt generalieblad, når det gælder fattigdom, underudvikling og overgreb på menneskerettighederne. Alene på Filippinerne i Arroyos regeringstid har paramilitære styrker dræbt 760 personer, lige fra katolske præster til venstrefløjs- og andre græsrodsaktivister. Radikale massemobiliseringer er efterhånden blevet dagligdags og den filippinske regering har i årevis vaklet af sted fra krise til krise under indtryk af de øgende folkelige uroligheder.

<http://kilusangmayouno.org>

## AUSTRALIEN

### 270.000 i faglig demonstration

30. november deltog mere end en kvart million i demonstrationer over hele Australien, efter initiativ fra

ACTU (Australisk LO). Den konservative John Howard-regering har gennem flere år forsøgt at indskrænke arbejderes hævdvundne rettigheder, herunder retten til solidaritetsstrejker. November-demonstrationen tiltrak denne gang færre end under den tilsvarende massemønstring et år tidligere, som 600.000 deltog i. Venstrefløjsbladet Green Left Weekly forklarer det gode, men relativt lave fremmøde med at regeringen i mellemtiden har indført hårdere individuelle straffe, hvis en arbejder deltager i »uautoriserede« arbejdsnedlæggelser eller lignende. Samtidig spiller det også ind, at ACTU-ledelsen denne gang har valgt at gå i tospand med det socialdemokratiske ALP og direkte opfordre til at stemme socialdemokratisk – på trods af udbredt misnøje med det rådende topartisystem. Dermed har ACTU også indsnævret de politiske perspektiver. Venstrefløjen i fagbevægelsen arbejder nu for en bredere, men også skarpere politisk mobilisering, når de næste faglige protester løber af stabelen i løbet af foråret 2007.

[www.greenleft.org.au](http://www.greenleft.org.au)

## HOLLAND

### Valgsejr for SP

23. november resulterede parlamentsvalget i en jordskredssejr for Socialistpartiet (SP), der gik fra ni til hele 25 mandater og dermed blev landets tredjestørste parti med 16,6% af stemmerne – kun overgået af kristelige demokrater og socialdemokrater, der begge fik 28% opbakning. Flere steder i landet blev SP det største eller det næststørste parti og kunne over alt regne med massiv fremgang. På den modsatte fløj røg resterne af den populistiske Pim Fortuyn-liste helt ud af parlamentet, til fordel for et andet populistparti

omkring personen Geert Wilders, der stillede til valg på en stærkt indvandrerkritisk og klart højreorienteret platform. Valgresultatet gav imidlertid hverken flertal for centrum-venstre eller for centrum-højre, dvs. at hollandsk politik stadigvæk er helt åben – og at en kommende regeringsdannelse sandsynligvis vil tage måneder at strikke sammen.

<http://international.sp.nl>

## SPANIEN

### ETA bomber igen

Dagen før nytårsaften brød den baskiske organisation ETA sin våbenhvile gennem ni måneder med sprængningen af en bombe i en af landets travleste lufthavne. Den spanske venstrefløjsorganisation Espacio Alternativo (EA), der samarbejder med Fjerde Internationale, fordømte straks Madrid-bomben som en alvorlig fejltagelse – dels fordi den gik ud over helt uskyldige mennesker og dels fordi den straks gav regeringen et påskud til at afbryde fredsprocessen. Omvendt mener EA at processen reelt allerede var blokeret af den socialdemokratiske Zapatero-regering, der dermed også sidder med det overordnede politiske ansvar. For at undgå en kommende åben konfrontation mellem spansk nationalisme på den ene side og de legitime krav om demokratiske rettigheder i Baskerland på den anden side, mener EA at det nu er fagforeninger, sociale organisationer og venstrefløjskræfter, der skal på banen.

[www.espacioalternativo.org](http://www.espacioalternativo.org)

# BANEN ER KRIDTET OP

Regeringen mener tilsyneladende, at tiden er moden til endnu et nyliberalt tiltag på uddannelsesområdet. Denne gang gælder det betaling for vores uddannelser.

## AF PERNILLE SKIPPER

Elev- og studenterbevægelsen er blevet bekymret den seneste tid. Det lader nemlig til, at regeringen snart kan finde på at indføre brugerbetaling i vores uddannelsessystem. Nogle vil sikkert kalde os paranoide, men faktum er, at Helge Sander ved forespørgsel i Folketinget kun lovede at brugerbetaling ikke vil blive indført på universiteterne »i denne regeringsperiode«. Hvad så med den næste?

### Banen er kridtet op

Det første spæde skridt til indførelsen af brugerbetaling kom med det såkaldte velfærdsforlig. I dette indgik en ændring af taxametersystemet på universiteter; det system som universiteterne får tildelt sine midler fra staten efter.

Systemet er indrettet sådan, at universitetet får nogle grundbevil-

linger, men får hovedparten af tilskuddet via tilskud pr. studerende, der består eksamen. Det nye system har den ekstra krølle, at der kun udbetales for de studerende, som gennemfører studiet på normeret tid plus et år – det er for de fleste uddannelser sammenlagt seks år. Gennemfører den enkelte studerende ikke på denne tid, skal universitetet tilbagebetale ALLE de tildelte penge for den studerende til staten. Ergo kan universiteterne have studerende gående i seks år uden at få penge til at finansiere det for. Den gennemsnitlige gennemførelsestid er i dag ca. 7,4 år.

Det er i sig selv en katastrofe for universiteternes økonomi. Men hvordan fører det til brugerbetaling? Jo, allerede dagen efter vedtagelsen erklærede Jens Peter Oddershede, formand for Rektorkollegiet, at når denne ordning nu var en realitet, ville han opfordre regeringen til at åbne muligheden for at indkræve betaling fra de studerende.

Så smart kan det gøres, mine damer og herrer. Regeringen har nu fået universiteterne selv til at bede om lov til at indføre brugerbetaling.

### Social lighed gennem brugerbetaling???

Fuglene synger, og tegnene har været mange siden indførelsen af det nye taxametersystem. I EU-Kommissionen påstår de tilmed i en ny rapport, at løsningen på social ulighed er ind-

førelse af brugerbetaling! Argumentet er, at hvis uddannelse betales af staten, kommer de laveste sociale lag til at betale de riges børns uddannelse igennem skatten.

Den lader vi lige stå i et par sekunder til selvstændig overvejelse...

## SITUATIONEN PÅ KU

Københavns Universitet melder om et overraskende drastisk fald i udenlandske ansøgere til de engelsksprogede universitetsuddannelser efter indførelsen af brugerbetaling for studerende fra lande uden for EU og EØS-samarbejdet i 2005.

Når vi så lige har vendt dette argument en ekstra gang, og har konstateret, at de faktisk mener det, vil undertegnede med al ydmyghed og objektivitet bede de højtstående herre om at smutte længere ud i skoven.

Vi har i Danmark et progressivt skattesystem, som sørger for, at du betaler skat i forhold til din indkomst. Det kunne være bedre reguleret, men ikke desto mindre eksisterer det. Og når staten betaler for vores uddannelse, sørger vi for, at alle har lige muligheder for at opnå den. Dermed ikke sagt, at den sociale arv ikke påvirker vores muligheder – uddannelsessystemet er som samfundet langtfra undtaget for social ulighed og skævvridning.

## KVALITETSREFORM?

Regeringens nye debatoplæg om »kvalitetsreform« foreslår, at brugerbetaling kan være en mulig løsning på »velfærdsproblemerne«. Den nævner dog hverken hvilke områder, der er tale om, eller hvilke områder, der ikke er tale om. Uddannelsessystemet er altså hverken undtaget eller medtaget i den ligning.

Men når vi beder rengøringsdamens og skraldemandens børn om at betale for deres universitetsuddannelse, beder vi dem om at træffe et urimeligt valg: fem år med natarbejde ved siden af et fuldtidsstudie og derefter et endeløst gældshelvede, overfor et fuldtidsarbejde med fast indkomst, så man muligvis kan betale sin husleje og få mad hver dag. Med det valg er sandsynligheden for, at ansøgningen overhovedet når universitetsadministrationens postkasse meget lille.

I forvejen tvinger den lave SU langt de fleste studerende til at tage arbejde ved siden af fuldtidsstudierne. Indføres der brugerbetaling, vil de studerende, som ikke kan få hjælp af deres forældre, være yderligere udsat. De vil blive tvunget til at arbejde endnu mere, og det vil logisk nok få indflydelse på deres studier.

Brugerbetaling vil få katastrofale konsekvenser for vores i forvejen halvkvalte forsøg på at skabe social integration og lighed igennem uddannelse – og det rammer dem fra de laveste sociale lag både før og under universitetsuddannelsen.

### Jamen, så bare en lille smule

Ret skal være ret; brugerbetaling på fx 500 kr. årligt vil ikke umiddelbart gøre den store skade. Man kan ikke med god samvittighed påstå, at færre

at det bliver ved det, er meget lille. I langt de fleste lande, for eksempel England, startede det lavt, og nu er der ikke kun skævvridning blandt de studerende. Nu er der A- og B-universiteter – dem for de rige, og dem

#### KUNDER I BUTIKKEN

I universitetsverdenen bliver der allerede talt om »brugertilfredshed«, »brugerundersøgelser«, »service-niveau« og de studerendes evalueringer af undervisere som udslagsgivende for disses løn – som var vi kunder i en butik.

for de fattige; dem for de kloge og dem for de mindre kloge; dem for de studerende, som skal have gode jobs med gode lønninger, og dem for studerende, som skal have mindre gode jobs med mindre gode lønninger.

Men nej, de andre europæiske lande har aldrig haft det nordiske velfærdssystem, og det er en svær sammenligning. Island er dog ikke kun et sammenligneligt, men også nærliggende, eksempel.

I 2000 indførte Island et såkaldt administrationsgebyr på ca. 500 danske kroner årligt. Efterhånden blev udgifterne åbenbart større. I hvert fald blev det en del af forhandlingerne, at universitetet skulle kompensere for nogle af de manglende penge ved at øge brugerbetalingen, når ledelsen skulle undgå nedskæringer fra regeringen. Når sluserne først bliver åbnet...

De islandske studerende betaler nu over 4.000 kroner årligt.

### Sørgeligt, men sandt

Truslen er altså ikke bare reel, men også en af de største, der har ramt det danske uddannelsessystem i mange, mange år. Vi kan skrue op for de store ord om de vidtrækkende konsekvenser tit og ofte, når regeringen langer ud efter velfærdssystemet. Men sjældent har det været så rigtigt, som nu.

Indføres der brugerbetaling på universiteterne, er der ikke langt til rene betalingsuddannelser på universiteterne med de gratis offentlige uddannelser nederst i hierarkiet – og derfra er der ikke langt til det samme på vores ungdomsuddannelser osv.

Anders Fogh har i hvert fald ret i én ting; det gode uddannelsessystem og et generelt højt uddannelsesniveau er bærende for velfærdssamfundet – og det er igennem uddannelsessystemet, at man har de største muligheder for at bryde den sociale arv. Han har blot endnu ikke forstået, at han ødelægger alle disse muligheder og bærende elementer ved at indføre brugerbetaling.

#### EDUCATION.INC

Til OECD-konference i Athen sad Bertel Haarder i Helge Sanders sted, og rakte som den eneste hånden op, da der blev spurgt om, hvem der så »education.inc« – et fuldstændig markedsstyret uddannelsessystem – som det mest ønskelige og sandsynlige fremtidsscenario.

### Kom bare an

Dette angreb skal ikke gå stille forbi. Landet over koordinerer elev- og studenterbevægelsen arbejdet for at oplyse de uddannelsessøgende om denne trussel og konsekvenserne heraf. Vi tager kampen op, før de tager det første skridt til angreb – ingen under uddannelse skal være i tvivl om truslen og de mulige konsekvenser. Og ingen politikere skal være i tvivl om, at vi er klar til kamp, når deres trussel bliver til et lovfor-slag.

*Pernille Skipper læser jura og er nyvalgt næstformand for Studenterrådet på KU.*

#### OECD-FORSLAG

Allerede i 2002 foreslog OECD i deres såkaldte landerapporter at indføre brugerbetaling på de videregående uddannelser i Danmark for at forkorte studietiden for den enkelte og øge kvaliteten, hvilket i deres øjne var de største problemer på området.

vil søge ind på universitetet pga. 500 kr., eller at den ekstra årlige vagt på arbejdet vil få nogen til at droppe ud.

Problemet er jo bare, at brugerbetaling måske nok starter på det niveau, men sandsynligheden for,

# Venstrefløjen uden fælles kandidat

Ligue Comuniste Revolutionaire sætter nu turbo på sin kampagne frem til præsidentvalget i maj. Forsøget på at finde en fælles kandidat med baggrund i kampagnen mod EU-forfatningen lykkedes ikke.

## AF ÅGE SKOVRIND

Den franske venstrefløj står splittet op til præsidentvalget i maj. 57-årige Marie-Georges Buffet annoncerede i starten af januar sit kandidatur. Hun er leder af kommunistpartiet PCF og var minister for sport og ungdom i perioden 1998-2002. Ligue Communiste Revolutionaire (LCR – Fjerde Internationales organisation) har siden november ført kampagne for den 32-årige postarbejder Olivier Besancenot, som slog igennem ved det sidste præsidentvalg i april 2002 med 4,25 procent af stemmerne. Og den trotskistiske organisation Lutte Ouvriere satser endnu engang på 66-årige Arlette Laguillere, som har stillet op til hvert valg siden 1974. Det bedste resultat nogensinde fik hun sidste gang med 5,72 procent.

### Kommunistisk manipulation

Dermed står det klart, at der ikke bliver en samlet kandidat fra venstrefløjen, som kunne repræsentere den bevægelse, der kulminerede med et nej til EU-forfatningen den 29. maj 2005. Diskussionen om en fælles kandidat har stået på gennem længere tid, ikke mindst i de hundredevis af komiteer, som blev dannet op til folkeafstemningen. Men på det afgørende møde i december var der ikke enighed. Ganske vist lykkedes det Marie-Georges Buffet at få lidt

over halvdelen af stemmerne i den urafstemning, som 16.000 medlemmer af komiteernes deltog i. Men kravet var også, at et flertal af komiteerne skulle være enige.

Forløbet har udløst en voldsom frustration og anklager mod kommunistpartiet for grov manipulation. Før urafstemningen sendte PCF en masse partimedlemmer ind i komiteerne kun med henblik på at sikre deres egen præsidentkandidat, ligesom der pludselig blev oprettet en masse nye komiteer til lejligheden.

Også i PCF's egne rækker er der højlydte protester, bl.a. har seks medlemmer af den såkaldte fornyerfløj forladt partiledelsen i vrede.

### På skramt

For LCR var dette en bekræftelse på, hvad man længe har sagt, nemlig at PCF under alle omstændigheder ville opstille sin egen kandidat, og at det kun var på skramt, man støttede ideen om en fælles kandidat. Derfor valgte LCR på en kongres i juni at opstille sin egen kandidat, samtidig med en kampagne for at nå til enighed med PCF. Et mindretal på omkring en tredjedel mener dog, at LCR ikke for alvor har satset på en fælles kandidat, og at det havde været mere korrekt ikke at præsentere sin egen kandidat.

Francois Sabado fra LCR's ledelse forklarer, at nej-sejren i folkeafstem-

ningen var det første nederlag i lang tid for det neoliberale EU-projekt. Derfor var der et naturligt ønske ikke bare om at fortsætte denne kamp mod de nye angreb, men også at opbygge et parlamentarisk udtryk for venstrefløjskræfterne. I de konkrete aktiviteter gav det ingen problemer. Det så man med mobiliseringerne mod EU's servicedirektiv og i solidariteten med de unges kamp mod CPE (lovforslag om indførelse af midlertidige ansættelseskontrakter).

### Fra bevægelse til valg

Men på det vælgermæssige plan er det mere kompliceret, forklarer Sabado:

– Valg og parlamentariske institutioner rejser spørgsmålet om magten, hvilket brud med nyliberalismen, hvilket regeringsalternativ?

– PCF kunne vælge at fortsætte dynamikken fra nej'et ved at lægge klar afstand til ledelsen af Socialistpartiet, som havde stemt ja til EU-forfatningen. Og i det tilfælde var vi parate til at danne en anti-liberal front med alle de kræfter, som stod bag venstrefløjens nej – også med kommunistpartiet.

– Eller også kunne PCF forsøge en balancegang, hvor de førte en diskussion med LCR, men samtidig holdt fast i aftalerne med det Socialististiske Parti (PS), men i det tilfælde kunne de ikke regne med os til

at danne en fælles venstrefløjsalternativ.

Sabado forklarer, at LCR har insisteret på at diskutere to nært forbundne spørgsmål:

– For det første, om et konsistent forsvar for et anti-liberalt program indebærer, at man tager skridt i retning af et brud med kapitalismen. For LCR er svaret ja. Vi mener, at et forsvar for den offentlige service ikke kun indebærer et opgør med højrefløjens privatiseringer, men også med de områder, som venstrefløjen privatiserede, dvs. at transport, energi, telekommunikation og andre nøgelsektorer af økonomien skal under en eller anden form for offentligt og socialt ejerskab.

– PCF har derimod argumenteret for at ophæve højrefløjens privatiseringer, men ikke dem, som blev gennemført i perioden 1998-2002 under venstre-regeringen, som PCF selv var en del af.

– Det andet spørgsmål handler om regeringen. Vi mener ikke, at et forsvar for et anti-liberalt program, som ligger i forlængelse af nej'et i folkeafstemningen kan forenes med en regeringskoalition eller deltagelse i en regering under ledelse af PS. Kan man deltage i en regering, som med det nuværende styrkeforhold vil blive domineret af PS-ledelsens social-liberale politik? En fælles regering med ja- og nej-sigerne fra folkeafstemningen? Vores svar er et ubetinget nej. Derimod har PCF sagt til os, at man ikke kan udelukke, at PS-ledelsen kan presses til et politisk kursskifte, og at man derfor ikke kan udelukke muligheden for regeringsdeltagelse, siger Sabado.

### Fra første til anden runde

De seneste meningsmålinger giver sammenlagt de tre kandidater på venstrefløjen omkring ti procent af stemmerne, med et forspring til Buffet.

Socialisterne besluttede i efteråret at opstille Segolene Royal som spidskandidat, og alt tyder i øjeblikket på,

at det bliver hende, som i sidste ende skal kæmpe mod højrefløjens kandidat, nuværende indenrigsminister Nicolas Sarkozy.

Første runde finder sted den 22. april. De to kandidater, som får flest stemmer, går videre til anden runde, som er den 6. maj. Ved sidste præsidentvalg i 2002 kom PS kun ind på en tredjeplads med sølle 16 procent, lige efter højrenationalisten Le Pen, således at valget i anden runde blev et valg mellem højrefløjen (Chirac) og den yderste højrefløj. Blandt andet i LCR udløste det store diskussioner om stemmeopfordringen i anden runde.

Denne erfaring kan være en forklaring på, at den yderste venstrefløj i meningsmålingerne ligger langt efter resultatet fra 2002.

### 500 underskrifter

Det kan også være en forklaring på, at det denne gang er sværere for LCR

at samle de nødvendige 500 underskrifter fra borgmestre (der er cirka 37.000 i alt), som er forudsætningen for at blive godkendt som kandidat. To måneder før fristen har LCR samlet ca. 350, men ifølge Alain Krivine, fhv. præsidentkandidat for LCR, vil det alligevel lykkes »i sidste øjeblik som sædvanlig«.

Efter nytår har LCR mobiliseret alle sine kræfter i kampagnen, med underskriftindsamling, offentlige møder, gadeaktiviteter og optræden i tv og radio, hvor Besancenot gør en god figur, ifølge Krivine endnu bedre end sidste gang. Blandt førstegangsvælgerne kommer han ind på en tredjeplads.

Besancenots kampagne-slogan er »Vores liv er mere værd end deres profitter«. Blandt de vigtigste krav er en fordeling af rigdommen, forhøjelse af minimumslønnen, forbud mod fyringer fra overskudsgivende firmaer og beskatning af aktiegevinster.

**Notre pouvoir  
d'achat baisse  
alors que les profits  
explosent.  
Et le partage  
des richesses,  
c'est pour quand ?**



**Olivier  
BESANCENOT**

Nos vies valent plus que leurs profits

■ **300 € net de plus  
par mois**

■ **Pas un revenu inférieur  
à 1500 € net**



<http://www.besancenot2007.org>

Valgplakat for LCR:  
»Vores købekraft falder  
i takt med at profitterne  
eksploderer. Hvornår bliver  
rigdommen fordelt?«

# Rosa Luxemburg – en ørn

Rosa Luxemburg er en af den revolutionære arbejderbevægelses største personligheder. Hendes liv var én lang kamp for arbejderklassens frigørelse. Oprindeligt var hun en af den polske arbejderbevægelses ledere, senere en af det tyske socialdemokratis mest kendte personligheder.

AF ANDERS HAGSTRÖM

Under Første Verdenskrig tilhørte hun det mindretal, som ikke kapitulerede for krigsbegejstringen ved at bakke op bag sit eget lands herskere. Efter novemberrevolution i 1918, som omstyrte det tyske kejserdømme, var hun med til at grundlægge det tyske kommunistparti. I januar 1919 blev hun brutalt myrdet af den tyske reaktion, med de socialdemokratiske lederes stiltiende velsignelse.

Rosa Luxemburg blev født den 5. marts 1871 i den lille by Zamosc i den russiske del af Polen. Som 16-årig tilsluttede denne datter af en jødisk købmand sig til det revolutionære parti, »Proletariatet«. På dette tidspunkt var partiet sønderrevet af undertrykkelsen. I 1886 var flere af partiets ledere blevet henrettet eller deporteret. Allerede i 1889 forlod Rosa Luxemburg Polen. Hendes partikammerater mente, at hun ville gøre større nytte i eksil end i fængsel. De havde formentlig aldrig forestillet sig, hvor meget ret de skulle få.

## I eksil

Rosa bosatte sig i Zürich i Schweiz, som var et af samlingsstederne for de russiske og polske revolutionære i landflygtighed. Ved siden af universitetsstudierne i naturvidenskab, matematik og økonomi var hun aktiv i det lokale politiske arbejde. På kort tid blev denne tidligt modne kvinde en af sit partis ledende teoretikere og en flittig skribent i partiets tidsskrift.

Helt frem til udbruddet af Første Verdenskrig, hvor forbindelsen blev kappet, holdt hun tæt kontakt til den polske bevægelse, som fra 1894 kaldte sig Kongeriget Polens socialdemokratiske parti (Litauen blev senere inkorporeret i navnet, SDKPiL). Ved verdenskrigens udbrud kunne Rosa Luxemburg med tilfredshed konstatere, at den polske bevægelse, som hun havde haft så stærk indflydelse på, var et af de arbejderpartier i Europa, som ikke slækkede på sine internationalistiske principper, men vendte sig mod krigen.

I 1898 flyttede hun til Tyskland. Gennem et proforma ægteskab fik hun tysk statsborgerskab. Hurtigt blev hun en af de største bidragydere til datidens vigtigste marxistiske tidsskrift, *Neue Zeit*. Redaktør for tidsskriftet var Karl Kautsky, som efter Engels' død var den toneangivende marxistiske autoritet inden for socialdemokratiet.

## Tog udfordringen op

Inden for det tyske socialdemokrati, SPD, var en pragmatisk og grundlæggende reformistisk strømning ved at udkrystallisere sig som en retning med voksende indflydelse blandt partiets mange funktionærer og parlamentarikere. En af de vigtigste teoretikere for denne strømning blev Eduard Bernstein, som mellem 1896 og 1898 skrev en række artikler i *Neue Zeit*, der talte for, at socialdemokratiet skulle opgive sit revolutionære perspektiv og blive et refor-

mistisk parti. Bernsteins ideer blev kaldt revisionisme, eftersom han udtrykkeligt ønskede at revidere bevægelsens program.

I en række artikler tog Rosa Luxemburg Bernsteins udfordring op. Blandt andet tog hun forholdet mellem reform og revolution op – som reformisterne jo gerne opstiller som hinandens modsætninger – på en alternativ måde:

»Reformarbejdet har ingen drivkraft uafhængigt af revolutionen. I hver historisk epoke gennemføres reformer udelukkende som følge af den foregående revolutions impulser, og fortsætter kun så længe disse impulser gør sig gældende. Eller for at udtrykke det mere konkret: I hver historisk epoke gennemføres reformerne kun *inden for* rammerne af den samfundsform, som kom til verden ved den seneste samfundsomvæltning. Dette er problemets kerne.«

På papiret led revisionisterne nederlag. To partikongresser inden for det tyske socialdemokrati (1901 og 1903) fordømte deres standpunkter, det samme gjorde en international socialdemokratisk kongres i 1904.

Men det sluttede ikke her. Argumenter rører ikke ved sociale fænomener, hvis de ikke vinder massetilslutning i praksis. Bernstein og hans tilhængere tabte måske debatten, men dette havde ingen afgørende betydning for det tyske socialdemokratis udvikling. Det er sigende, at den bayerske socialistleder Ignaz Auer skrev til Eduard Bernstein:

»At gøre som du kræver, vil for de fleste indflydelsesrige medlemmer af partiet ganske enkelt indebære at splitte partiet og kaste årtiers arbejde overbord. Min kære Ede, man beslutter ikke formelt hvad du beder om, man siger det ikke, man gør det. Al vores aktivitet ... er aktiviteten hos et socialdemokratisk reformparti.«

### Revolutionen 1905

Da den første russiske revolution brød ud i 1905, var det naturligt, at den russiskdominerede del af Polen blev inddraget i revolutionens strømhvirvler. Rosa Luxemburg fulgte spændt udviklingen. Så snart muligheden bød sig, tog hun over grænsen for at deltage i kampen. Det var i december 1905. Men da havde revolutionen allerede kulmineret, og un-

dertrykkelsen tog til i styrke. I marts 1906 blev hun pågrebet af politiet. Efter fire måneder i fængsel blev hun løsladt på grund af dårligt helbred og sit tyske statsborgerskab.

I modsætning til flertallet af socialdemokratiet, der så den russiske revolution som en borgerligt ledet og demokratisk revolution mod det tsariske enevælde, mente Rosa Luxemburg, at revolutionen kunne gå meget længere. Det perspektiv, hun formu-

lerede for revolutionen, var »proletariatets diktatur med støtte fra bønderne«, som på lang sigt ville bane vejen for en socialistisk forandring af Rusland, men hvis umiddelbare opgave det var at smadre det tsariske Ruslands samfundsstruktur, frigøre bønderne og under arbejderklassens ledelse skabe forudsætningerne for en hurtig økonomisk udvikling. Det var et standpunkt, som nærmede sig det, Trotskij formulerede i sin teori



om den permanente revolution. Det var blandt andet dette slægtskab som i 1930'erne skulle koste hende Stalins fordømmelse.

### Sprækkerne bliver dybere

Mellem 1905 og 1910 blev sprækkerne dybere mellem Rosa Luxemburg, venstrefløjen i det tyske parti og SPD's vaklende ledelse – og dermed voksede hendes kritiske indstilling til Kautsky, som lagde sin autoritet bag ledelsen af SPD. Det kulminerede i 1910, hvor SPD delte sig i tre retninger: En udtalt reformistisk retning, med støtte fra fagbureaukratiet. En anden omkring den ledelse, der blev kaldt det marxistiske centrum, og som forsøgte at fremstå som dem, der forsvarede ortodoksien, men i virkeligheden var på en glidebane mod reformistiske standpunkter. Og endelig en revolutionær strømning, som i partikredse blev kaldt »venstreradikale«, hvor Rosa Luxemburg spillede en meget fremtrædende rolle. Det var gennem sin centrale position i den tyske arbejderbevægelse, at Rosa Luxemburg hurtigere end mange andre revolutionære i den Anden Internationale skulle blive klar over degenerationen i det

tyske parti – Internationalens toneangivende parti.

Men selv ikke hun kunne undgå at blive rystet af de socialdemokratiske partiers letkøbte kapitulation overfor de herskendes krigsopfordringer i 1914.

I årevis havde Anden Internationales ledere talt varmt for klassesolidaritet på tværs af grænser.

Ved Internationalens kongres i Stuttgart 1907 blev det enstemmigt vedtaget, at partierne med al kraft skulle modarbejde et krigsudbrud. Resolutionen indeholdt også et tilæg, som var formuleret af blandt andet Luxemburg og Lenin:

»Hvis krig alligevel skulle bryde ud, er de forpligtede til at gå i brechen for dens snarlige afslutning, og med alle kræfter at stræbe mod at udnytte den af krigen fremkaldte økonomiske og politiske krise til at opildne folket og derigennem fremskynde det kapitalistiske klasseherredømmes afskaffelse.«

Men da krigen var et faktum i sommeren 1914, sluttede Internationalens vigtigste partier, deriblandt SPD, op bag deres respektive regeringer. Internationalen kollapsede i en brødrekrig. Den 4. august stemte

hele SPD's rigsdagsgruppe for at give krigskreditter til den kejserlige regering. Af de 111 medlemmer i gruppen var der blot 15, som stillede sig skeptiske overfor gruppens standpunkt. Men disclinen var stærkere. En af dem, som bøjede sig, var Karl Liebknecht – som fire måneder senere som den eneste skulle afgive sin stemme imod regeringen.

Samme dag som rigsdagsgruppen enstemmigt formaliserede SPD's kapitulation samledes en håndfuld partimedlemmer i Rosa Luxemburgs lejlighed i Berlin for at diskutere situationen. Blandt dem var Frans Mehring, en af SPD's førende historikere og intellektuelle. Kort herefter sluttede Clara Zetkin, en af kvindeforbundets ledere, og Karl Liebknecht sig til gruppen. Det var fra denne gruppe, at Spartakusbund skulle tage form.

### For fred

I modsætning til de udbredte illusioner, som fandtes ved krigsudbruddet, om en kortvarig krig på nogle måneder, trak tiden ud og krævede stadig større ofre. Stemningen begyndte at vende sig mod krigen og dens ophavsmænd.

I december stemte ikke mindre end tyve SPD-ledelsesmedlemmer mod fortsatte krigskreditter – året efter blev de oppositionelle ledelsesmedlemmer ekskluderet fra rigsdagsgruppen.

I påsken 1916 samledes omkring 10.000 arbejdere i det centrale Berlin for at demonstrere for fred. Også i andre byer fandt lignende demonstrationer sted. Den 28. juni samme år, den dag Karl Liebknecht blev idømt to et halvt års fængsel for sin agitation mod krigen, strejkede 55.000 arbejdere i Berlins ammunitionsfabrikker i protest mod dommen. Langt flere vendte sig nu mod krigen og under den parole, som mange strejkende fremførte: »Fred, frihed og brød«.

I april 1917 blev SPD splittet, og gruppen omkring Kautsky, Hugo



Hvert år samles venstrefløjsaktivister i Berlin til mindedemonstration den 15. januar – årsdagen for mordene på Rosa Luxemburg og Karl Liebknecht.

Haase, og paradoksalt nok, Bernstein, stiftede det Uafhængige Socialdemokratiske Parti, USPD. Spartakusbund, som under Rosa Luxemburgs indflydelse var blevet i SPD, sluttede sig til USPD. Der blev de, indtil de forlod partiet for at grundlægge det tyske kommunistparti, KPD, i december 1918, som det mindste af arbejderbevægelsens partier. Nogle begivenhedsrige år senere sluttede flertallet af USPD, som var vundet for kommunismen, sig dog til KPD.

Novemberrevolutionen 1918, denne frugt af den udbredte krigstræthed, styrtede kejserdømmet og fik reaktionen til at søge tilflugt bag højresocialdemokraternes ledere, som, med Friedrich Eberts ord, »hadede den sociale revolution som pesten«. Novemberrevolutionen befriede også Rosa Luxemburg fra en langvarig fængselsdom, hendes anden under de fire krigsår.

## Myrdet

De to sidste måneder af Rosa Luxemburgs liv var fyldt med hektisk arbejde for at forsøge at overvinde det faktum, at revolutionen savnede et revolutionært parti, der var opgaven voksen. Hun havde aldrig stræbt efter at skabe en politisk og organisatorisk sammenhængende fraktion indenfor SPD i stil med Lenins bolsjevikker, der udgjorde en organiseret retning indenfor det russiske socialdemokrati, lang tid før de stiftede et selvstændigt parti.

Spartakusbund var ingen undtagelse. Ifølge Heinrich Brandler, en af Rosa Luxemburgs tilhængere og senere leder af kommunistpartiet, havde Spartakusbund omkring 3.000 medlemmer ved krigens slutning, men »en god halvdel af dem var moralske pacifister og ikke marxister«.

Manglen på et politisk modent og revolutionært parti skulle blive ødelæggende. Som et lille mindretal opfordrede man til boykot af valget til den nye nationalforsamling – og derefter kastede spartakisterne og

USPD-aktivister sig ind i et oprørsforsøg – de såkaldte spartakistdage – som hurtigt blev slået ned af militæret. Rosa Luxemburg forsøgte fortrivlet at få sit parti til at komme til fornuft og indse virkelighedens styrkeforhold, men forgæves. I den efterfølgende bølge af terror blev både Karl Liebknecht og Rosa Luxemburg myrdet efter en hadsk kampagne, i hvilken socialdemokratiet ikke holdt sig for gode til at kræve deres død.

Kaptajn Pabst ved Garde-Kavallerie-Schützen-Division arrangerede mordet på begge de revolutionære, som blev arresteret samme dag. Karl Liebknecht blev mishandlet næsten til bevidstløshed og skudt i omtåget tilstand »under flugtforsøg«. Morderne efterlod hans krop på en skadestue som »ukendt person«.

Rosa Luxemburg blev groft mishandlet og skudt i hovedet. Kroppen blev smidt i Landwehr-kanalen, hvor den først blev fundet den 31. maj.

I det omfang morderne blev stillet for en domstol, fik de meget milde straffe. Leo Jogisches, i mange år Rosa Luxemburgs partner og siden nære ven, som med stort besvær fik afsløret morderne og blandt andet fandt et fotografi, som viste dem i fuld gang med at fejre mordene, blev fængslet og henrettet. Ligeledes »under flugtforsøg«.

## Kølig interesse

Langt om længe gik det tyske kommunistparti i gang med at samle hendes værker. Men interessen var kølig i det splittede og fraktionshærgede parti KPD for virkelig at tage hendes tænkning til sig.

Paul Fröhlich, som blev udset som ansvarlig for at indsamle hendes skrifter, blev selv ekskluderet af partiet i slutningen af tyverne. Han fortsatte dog arbejdet på egen hånd. Da han blev fængslet af nazisterne, blev hans samlinger imidlertid overladt til Moskva af slægtninge, som troede, at de ville være sikre der, og der forblev de. Det lykkedes Fröhlich at slippe ud af Tyskland, og i slutnin-

gen af 30'erne skrev han en, på denne tid, klassisk biografi over Rosa Luxemburg.

Men da herskede Stalin og hans lakajer uindskrænket over den kommunistiske bevægelse, og for dem var Rosa Luxemburgs geniale idéer og kritiske intellekt en vederstyggelighed.

Sammen skulle den uhellige alliance af socialdemokrater, stalinister og nazister fordrive hendes tænkning fra den politiske scene, hvor de så længe havde spillet en fremtrædende rolle. Men man kan ikke slå idéer ihjel, som er i takt med historiens rytme. Undertrykkelse kan måske bryde den fysiske kontinuitet – men før eller siden knyttes båndene igen. Socialdemokratiets ideologiske tiltrækningskraft er skamferet af årtiers stadigt mere borgerliggjorte classesamarbejdspolitik, stalinismen ligger i ruiner, selvom det kinesiske og cubanske bureaukrati stadig lever.

Og nazismen tiltrækker blot skumle elementer. Sammenholdt med alt dette fremstår Rosa Luxemburgs tænkning som både frisk og vital, netop fordi hun tager vores epokes mest grundlæggende problemer op og viser den eneste mulige vej ud af den blindgyde, som vores tid har forvandlet sig til: den socialistiske revolution.

Ingen ringere end Lenin – som ofte havde kontroverser med Rosa Luxemburg, men til trods for evindelige myter om det modsatte grundlæggende delte hendes verdensbillede – sammenlignede hende engang med en ørn. Og tilføjede:

»Ikke blot vil hun altid være et kært minde for kommunister over hele verden, hendes biografi og den komplette samling af hendes arbejde... kommer til at være et virkeligt anvendeligt redskab i skolen af mange generationer af kommunister over hele verden.«

*Oversat fra svensk af Nina Trige Andersen. Den originale artikel findes på siden [www.marxistarkiv.se](http://www.marxistarkiv.se), som også indeholder en række andre interessante tekster.*



# FRA RIG – økonomisk politik

Anders Lundkvist nyeste bog er et interessant indspark i den danske debat om USA's rolle i det internationale system. Bogens hovedbudskab er, at den amerikanske stat ikke blot spiller en altafgørende rolle i international politik, men også i international økonomi.

AF ANDERS HADBERG

Bogen er et forsøg på at karakterisere den neokonservative økonomiske strategi for amerikansk kapitalisme: neokonomien, hvor grundprincippet er at fremme ejerskab, medens balancerede offentlige budgetter er mindre vigtige.

## I Marx' fodspor

Det befriende ved Lundkvist bog, er at han på klassisk marxsk vis fastholder, at politik er økonomisk, og at økonomi er politisk. Den konservative ideologis klassekarakter holdes frem bogen igennem, og Lundkvist gør en ære ud af på enkel vis at fremstille sammenhænge mellem ejerskab, magt og rigdom.

Bogens opbygning følger en logisk

klar linie, der først gennemgår den neokonservative ideologi og dernæst de materielle betingelser og økonomiske interesser, som er basis for denne ideologi.

Bogens styrke er for mig at se det lettilgængelige sprog, og at læseren indføres i store mængder fakta og konkrete historiske analyser. Derudover samler Lundkvist op på mange af de internationale analyser af USA's udvikling gennem de sidste 30 år og anvender dem kritisk i sin analyse af neokonservatismen.

## Neokonomien

Argumentet hos Lundkvist er, at under George W Bush er der opstået ikke blot en ny politisk strategi, men også en ny økonomisk strategi: neokonomien. Neokonomi er en sammentrækning af »neokonservative« og »økonomi«. Det er kongstanken i neokonomien, at privatejendommen er kilden til rigdom. Neokonomiens centrale strategi er derfor en udbredelse af privatejendommen og favoriseringen dem, der ejer. Neokonomien er altså kapitalisternes ideologi og favoriserer som udgangspunkt alle typer ejendom både finansiell kapital, produktiv kapital og jordejendom.

Neokonomien adskiller sig således fra nyliberalismen, der forbindes med (kun) den finansielle fraktion af kapitalen.

## Styrkelse af finanskapitalen

Nyliberalismen er den fase i kapita-

lismens udvikling, der har vist sig siden starten af 1980'erne. Under nyliberalismen er den finansielle kapitalts interesser blevet varetaget. Det er sket gennem løsrivelse af de finansielle institutioner, som (central)banker, investerings- og forsikringsselskaber nationalt, samt oprettelsen af de internationale finansielle institutioner som IMF, Verdensbanken og WTO. Ved at analysere profittens bevægelse fra produktionsproces til finanssektoren påviser Lundkvist, at denne tendens er forstærket under George W. Bush.

Samtidig når han frem til, at neokonomien har betydet en relativ forarmelse af store dele af arbejderklassen, som ikke har fået del i den produktivitetsstigning, der har karakteriseret USA i perioden 1980-2000. Opturen i den amerikanske økonomi har altså været for kapitalisterne og specielt for finanskapitalen – ikke for arbejderklassen.

På denne måde er neokonomien den herskende klasses ideologi, der styrker og privilegerer de magtfulde kapitalejere i USA. Men det er vel at mærke en bestemt gruppe af kapitalister: finanskapitalen.

## Amerikansk hegemoni

På det udenrigspolitiske område er det ligeledes den flygtige finanskapital, der danner det ustabile økonomiske og internationale grundlag for USA's dominans på globalt plan. USA sikrer sig en udbytning af andre

# TIL FATTIG

## under George Bush

nationer gennem dets finansielle hegemoni, der betyder en næsten ubegrænset tilstrømning af kapital. Udbytningen opretholdes af de globale finansielle institutioner IMF og WTO, der dikterer en destruktiv politik for alle fattige lande. Den tredje verdens gældsætning til IMF sikrer USA magten til at diktere disse landes økonomiske politik; åbning af handelsgrænserne, deregulering af kapitalstrømme og skattenedsættelser for de amerikanske virksomheder.

Som hegemon i verdenssystemet er USA ustabil. Der er kæmpe under-skud på betalingsbalancen, og USA's produktivtetsvækst er finansieret af udlandets investeringer. USA er en international imperialistisk parasit, der tærer på verdenssystemets ressourcer udelukkende med hensyn til nationale kapitalinteresser. (Se SI nr. 206)

### Neokonomien – ny fase af kapitalistisk udvikling?

Lundkvist viser, at den amerikanske stat under George W. Bush har (a) ført en aggressiv liberaliserings politik, (b) skabt en radikal omfordeling fra fattig til rig, og (c) ført en eksplis- cit aggressiv, imperialistisk udenrigs- politik til fordel for den amerikanske kapital.

På denne måde udgør neokono- mien ifølge Lundkvist en nyorien- tering i den amerikanske kapita- lisme. Den nykonservative ideologi repræsenteret ved Bush har ligeledes vundet opbakning i områder, som

tidligere har været den nyliberale ideologis højborg.

Spørgsmålet er dog, om neokono- mien udgør en ny selvstændig fase, der adskiller sig fra nyliberalismen, eller om neokonomien skal ses som en variant af nyliberal krisestyring, der forener forskellige kapitalinteres- ser i forsøget på at imødegå de klare krisetegn, som har vist sig i ameri- kansk økonomi siden 2000. Som læ- ser er man mest tilbøjelig til at mene det sidste.

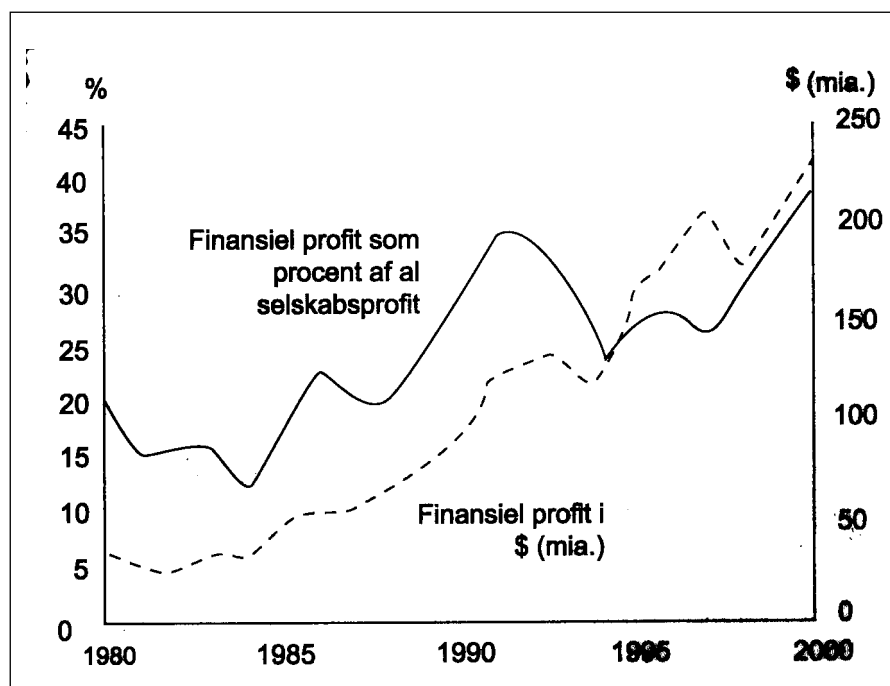
Overordnet opfylder bogen sin målsætning om at hudflette den amerikanske økonomi på et marxi-

stisk grundlag. Den fremstår helstøbt og retter sig mod en stor skare af in- teresserede. Jeg vil anbefale bogen til både begyndere og erfarne udi den økonomiske og politiske videnskab.

*Anders Lundkvist: Bush, neokonomien og dollaren - en bog om USA's politiske øko- nomi. Forlaget Frydenlund, 2006. 175 sider. 199 kroner. Anders Lundkvist er ekstern lek- tor i politisk økonomi ved Aalborg Univer- sitet.*

*Tidligere i Socialistisk Information: Nicolai Bentsen: USA: En økonomi smurt i gæld, SI nr. 206, 2006*

Figuren viser den finansielle og den produktive kapital relative vægt. Det fremgår, at betydningen af den finansielle profit de seneste år er vokset hastigt. Graf fra bogen.



# INDEX

## Socialistisk Informations artikler 2006



### ■ AFRIKA

**Somalia: Genfødsel af den nationale befrielsesbevægelse?** Af Vagn Rasmussen. Nr. 210, september.

**Congo: Valg uden alternativer.** Af Leo Zeilig. Nr. 211, oktober.

### ■ ANMELDELSER

**Mikael Nyberg: Kapitalen.com.** Af Nicolai Bentsen. Nr. 206-07, april.

**Deres moral og vores.** Olieimperialismens hyperkomplekse praksis. Af Rasmus Espenhain. Nr. 206-07, april.

**Celia Hart: It's never too late to love or rebel.** Af John Lester. Nr. 211, oktober.

### ■ ANTI-RACISME/ANTI-NAZISME

**Nazi-march mødt af mangfoldig modstand.** Stemningsrapport fra Stockholm. Af Simon Nyborg. Nr. 204, januar.

**Stop nazistisk terror.** SI-fokus. Af SAP's forretningsudvalg. Nr. 206-07, april.

**Klassekamp. SUFs antiracistiske kampagne.** Af Rasmus Espenhain. Nr. 212, november.

### ■ ASIEN

**Støt ofrene for jordskælvet i Pakistan!** Af Ebbe Rand Jørgensen. Nr. 204, januar.

### ■ BOLIGPOLITIK

**Boligbevægelsen må ind i kampen mod regeringen.** SI-fokus. Af SAP's forretningsudvalg. Nr. 213, december.

### ■ DEMOKRATI

**I mindet om Anna Politkovskaja.** Af SAP's forretningsudvalg. Nr. 212, november.

### ■ EU OG KAMPEN IMOD

**EU-debat i Enhedslisten.** Af Bjarke Friborg. Nr. 204, januar.

### ■ EUROPA

**EU vs. USA: Myten om den gode og den onde blev til den virkelig grusomme.** Af Michael Voss. Nr. 205, februar.

**Frankrig: Strejkebevægelse truer regeringen.** SI-indblik. Nr. 206-07, april.

**Et håb om sejr.** Af Emmanuelle Rio. Nr. 206-07, april.

**Alliancen mellem arbejdere og studerende er afgørende.** Interview med Daniel Bensaid. Af Jim Wolfreys. Nr. 206-07, april.

**England: Tid til mere parti.** Af Mick Woods og Nicolai Bentsen. Nr. 208, maj.

**Italien: Snævert flertal for centrum-venstrefløjen.** Om parlamentsvalget. Af Bjarke Friborg. Nr. 208, maj.

**Frankrig: En ny generation af aktivister.** Af Nina Andersen. Nr. 208, maj.

**Holland: Venstredrejning i kommunalvalget.** Af Willem Bos. Nr. 208, maj.

**Norge: Rød Valgalliance vil skabe nyt parti.** Af Jan O. Jacobsen. Nr. 209, juni.

**England: Til kamp for fri og gratis uddannelse.** Af Signe Andersen og Nina Andersen. Nr. 210, september.

**Sverige: Borgerlige skifter ham.** Valget i Sverige. Af Peter Kragelund. Nr. 211, oktober.

**Italien: Socialistiske principper under pres i Italien.** SI-fokus. Af SAP's forretningsudvalg. Nr. 211, oktober.

**Skotland: Den radikale venstrefløj i dyb krise.** Af Nina Andersen. Nr. 211, oktober.

**Polen: Retten til abort under angreb.** Af Kasia Gawlic. Nr. 213, december.

### ■ FAGBEVÆGELSEN

**Fagligt opgør om kollektiv trafik.** Chaufførstrejken i Århus. Af Peter Kragelund. Nr. 208, maj.

**Tid til liv, latter og elskov.** Konference for fagligt aktive i Fjerde Internationale. Af Mick Woods. Nr. 208, maj.

**Våbenstilstand.** Buskonflikten i Århus. Af Peter Kragelund. Nr. 209, juni.

### ■ FLYGTNINGEPOLITIK

**Gør Sandholm til en pind i regeringens kiste.** SI-fokus af SAP's forretningsudvalg. Nr. 208, maj.

### FOLKETINGET, REGERINGEN OG DANSK POLITIK

**Velfærd på de borgerliges betingelser. SD og skattestoppet.** Af SAP's forretningsudvalg. Nr. 206-07, april.

**Regeringen smider masken.** SI-indblik om VK-regeringen og velfærd. Af Nicolai Bentsen. Nr. 208, maj.

**Konsensus om »nødvendige« reformer.** Af Nicolai Bentsen. Nr. 208, maj.

**Forbered aktionsdagen 17. maj!** SI-fokus af SAP's forretningsudvalg. Nr. 208, maj.

**17. maj – en ny bevægelse.** SI-indblik om kampen for velfærd. Af Åge Skovrind. Nr. 209, juni.

**Forbered aktionsuge for velfærd.** Af SAP's forretningsudvalg. Nr. 209, juni.

**Vent ikke på bedre tider - velfærd kræver kamp.** SI-fokus. Af SAP's forretningsudvalg. Nr. 210, september.

**Socialdemokraterne afgjorde sagen.** Analyse af velfærdsmobiliseringerne. Af Michael Voss. Nr. 210, september.

**Mobilisering på den fede måde.** Velfærds-kampen. Af Christina Celeste Nielsen. Nr. 211, oktober.

**Århus viser vejen.** Kampen om velfærden. Af Ebbe Rand Jørgensen. Nr. 213, december.

### FJERDE INTERNATIONALE

**Nej-sejren styrker venstrefløjen.** LCR-kongres i Frankrig. Af Bertil Videt. Nr. 205, februar.

**Tid til liv, latter og elskov.** Konference for fagligt aktive i Fjerde Internationale. Af Mick Woods. Nr. 208, maj.

### HISTORIE OG TEORI

**Familieskænderi, La Passionaria og Duruti.** Den spanske borgerkrig. Af Per War-ming. Nr. 209, juni.

**Krustjovs hemmelige tale som brød isen.** Sovjet for 50 år siden. Af Murray Smith. Nr. 212, november.

**Storstrejke og krisen i DKP.** 1956 i Danmark. Af Åge Skovrind. Nr. 212, november.

### IMPERIALISME, GLOBALISERING OG NY-LIBERALISME

**International kamp for social retfærdighed.** SI-fokus om Verdens Sociale Forum-bevægelsen. Nr. 205, februar.

**Kvindeundertrykkelse under globaliseringen.** Af Stephanie Treillet. Nr. 205, februar.

### KOMMUNALPOLITIK

**Når Thor svinger hammeren, er svaret kommunalt oprør.** SI-fokus. Af SAP's forretningsudvalg. Nr. 204, januar.

**Stil krav ved udbud!** Om kommunale privatiseringer. Af Ebbe Rand Jørgensen. Nr. 204, januar.

**Fagligt opgør om kollektiv trafik.** Chaufførstrejken i Århus. Af Peter Kragelund. Nr. 208, maj.

**Regeringen taber på velfærden.** SI-indblik om kommunalt oprør. Af Ebbe Rand Jørgensen. Nr. 211, oktober.

**Fælles forsvar for velfærden den 3. oktober.** Udtalelse fra SAPs forretningsudvalg. Nr. 211, oktober.

**Kommunale budgetter – forlig eller oprør.** Venstrefløjen i budgetforhandlinger. Af Katrine Toft Mikkelsen. Nr. 212, november.

## KRIG

**USA og NATO taber krigen i Afghanistan.** Af Lance Vagnø Jensen. Nr. 212, november.

**Irak: Mission Impossible.** SI-fokus. Af SAPs forretningsudvalg. Nr. 212, november.

**Irak i opløsning.** SI-indblik om krigen i Irak. Nr. 213, december.

**Irak: Antallet af civile ofre eskalerer.** Af Åge Skovrind. Nr. 213, december.

**USA: Pres på Det Hvide Hus.** Af Stuart Munckton. Nr. 213, december.

## KULTURKAMP

**Var det virkeligt nødvendigt?** Muhammed-krisen set fra Mellemøsten. Af Bertil Videt. Nr. 206-07, april.

**En punkers bekendelser.** Om Ungdomshuset. Af Lars Olsen. Nr. 211, oktober.

## KVINDER/KØNSPOLITIK/FEMINISME

**Kvindeundertrykkelse under globaliseringen.** Af Stephanie Treillet. Nr. 205, februar.

**Tid til kamp.** SI-indblik om 8. marts. Af Katrine Toft Mikkelsen. Nr. 206-07, april.

**Hvem vælger, når valget er frit?** Barselsorlov til fædre. Af Katrine Toft Mikkelsen. Nr. 206-07, april.

**Den grimme skønhedsindustri.** Af Jackie Esmonde. Nr. 209, juni.

**Kærkommen kvindekoordinering.** Fra machobrutalitet i Brasilien til flerkoneri i Filipinerne. Af Rosa Hjörvar og Maria J. Nielsen. Nr. 210, september.

**Køn og seksualitet på den politiske måde.** Queer i København. Af Nina Trige Andersen. Nr. 210, september.

## LATIN- OG MELLEMMERIKA

**Bolivia: Historisk sejr for MAS og Morales.** Af Herve de Alto. Nr. 204, januar.

**Bolivia: Gassen og jorden til folket.** Af Åge Skovrind. Nr. 209, juni.

**Rejsebrev fra Bolivia.** Af Ebbe Rand Jørgensen. Nr. 209, juni.

**Fra modstand til revolution.** Modstand mod neoliberalismen. Af Phil Hearse. Nr. 210, september.

**Mexico: Oprør i Mexico.** Af Phil Hearse. Nr. 211, oktober.

**Argentina: Organisering for overlevelse.** Af Bolette Frydendahl Larsen. Nr. 212, november.

**Brasilien: et dybtgående politisk brud.** Af Jose Correa og Joao Machado. Nr. 213, december.

**Venezuela: »En socialisme for det 21 århundrede«.** Af Gregory Wilpert. Nr. 213, december.

**Mexico: Protest-biograf foran den mexicanske ambassade.** Af Gudrun Gadegaard Pedersen. Nr. 213, december.

## MELLEMØSTEN/NORDAFRIKA

**Valgfeberen raser – uden udsigt til afgørende forandringer.** Israel og det Palæstinensiske Selvstyre. Af Roland Rance. Nr. 204, januar.

**Irak: 'Strategisk omgruppering' eller 'Tropperne hjem nu'?** Af Gilbert Achcar og Stephen R. Shalom. Nr. 204, januar.

**Ariel Sharons sidste sejr.** Hamas' valgsejr. Af Michel Warschawski. Nr. 206-07, april.

**Vi kæmper med åben pande – og betaler prisen.** Venstrefløjen i Syrien. Af Bertil Videt. Nr. 206-07, april.

**Ny turbulens og nye forandringer i Mellemøsten.** Irak, Palæstina og Iran. Interview med Gilbert Achcar. Af Cihan Aksan. Nr. 208, maj.

**Venstrefløjen og krigen i Libanon.** SI-indblik om Israels krig i Libanon. Nr. 210, september.

**Israel har taget en hel befolkning som gidsler.** Interview med Gilbert Achcar. Af Alan Mass. Nr. 210, september.

**Det seje træk.** Af Andrew Kennedy. Nr. 210, september.

**Vores fjendes fjende er ikke nødvendigvis vores ven.** SI-fokus. Af SAPs forretningsudvalg. Nr. 210, september.

## TERROR

**Bekæmp terrorismen – tag staten med i købet.** SI-fokus. Af SAPs forretningsudvalg. Nr. 204, januar.

## MILJØ

**Den menneskeskabte trussel. Global opvarmning – global katastrofe.** Af Sheila Malone. Nr. 205, februar.

## SAP

**Nul-tolerance over for mørkets kræfter.** Fællesskab mellem undertrykte af alle nationaliteter og religioner. Udtalelse fra SAPs 12. kongres. Nr. 206-07, april.

**Vores parti er Enhedslisten.** SAP's kongres 2006. Nr. 206-07, april.

## TRAFIK

**Fagligt opgør om kollektiv trafik.** Chaufførstrejken i Århus. Af Peter Kragelund. Nr. 208, maj.

**Kampen mod privatisering af Århus Sporveje.** Interview med Keld Hvalsø Nedergaard. Af Peter Kragelund. Nr. 208, maj.

**Afsporet politik.** Om privatiseringen af DSB. Af Svend Vestergaard Jensen. Nr. 210, september.

## UDDANNELSE/SKOLEPOLITIK

**Den ideologiske kamp om uddannelserne.** SI-indblik om uddannelserne og erhvervslivet. Af Åge Skovrind. Nr. 204, januar.

**Haarders elitære konservatisme.** Af Åge Skovrind. Nr. 204, januar.

**Statslig kontrol i stedet for samarbejde og kritisk tænkning.** Af Katrine Toft Mikkelsen. Nr. 204, januar.

**I stedet for Haarder.** Socialistiske uddannelseskrav. Resolution vedtaget på SAP's kongres, november 2004.

**England. Til kamp for fri og gratis uddannelse.** Af Signe Andersen og Nina Andersen. Nr. 210, september.

**Vi skal alle være klogere.** Uddannelsespolitik. Interview med Signe Hagel Andersen og Jørgen Arbo-Bæhr. Af Katrine Toft Mikkelsen. Nr. 211, oktober.

**Organisering, aktivitet, erfaring, fremdrift.** SI-indblik om studenterkamp 2006. Nr. 212, november.

**Oprør mod topstyrede universiteter.** Af SAPs forretningsudvalg. Nr. 212, november.

**De universitetsstuderende går også på gaden.** Af Pernille Skipper. Nr. 212, november.

**Gymnasier i oprør!** Protester. Af Falle Hjorth. Nr. 213, december.

## USA

**EU vs. USA: Myten om den gode og den onde blev til den virkelig grusomme.** Af Michael Voss. Nr. 205, februar.

## VENSTREFLØJEN

### – DANMARK/INTERNATIONALT

**Politisk kamp skal kæmpes.** Af Peter S. Nielsen. Nr. 205, februar.

**Vi mødes i Paris!** European AntiCapitalist Left. Udtalelse fra november 2005. Nr. 205, februar.

**Svar fra SAP til Socialistisk Standpunkt.** Af SAPs forretningsudvalg. Nr. 206-07, april.

**Det er vores egen svaghed, vi må bekæmpe.** Af Peter Saxtrup. Nr. 206-07, april.

**Vi kæmper med åben pande – og betaler prisen.** Venstrefløjen i Syrien. Af Bertil Videt. Nr. 206-07, april.

**Enhedslisten på vej mod et masseparti.** SI-fokus af SAPs forretningsudvalg. Nr. 209, juni.

**Kommunistisk samling?** SI-fokus. Af SAPs forretningsudvalg. Nr. 213, december.

## ØKONOMI

**USA: En økonomi smurt i gæld.** Af Nicolai Bentsen. Nr. 206-07, april.

**Er USA's magtposition truet?** Af Nicolai Bentsen. Nr. 209, juni.

**Den 'hede' økonomi er begyndt at tale. Den siger nej til mere velfærd.** Af Åge Skovrind. Nr. 212, november.

# Alliance mellem borgere, socialister og asylansøgere

De skotske myndigheder må opgive deportationer, fordi demonstranter blokerer asylansøgers hjem. Oprørte borgere og revolutionære socialister har allieret sig med asylansøgere i kampen mod en brutal asylopolitik.

AF DONNIE NICOLSON, SSP

I 1999 blev hundredvis af asylansøgere tvangsflyttet fra London til Glasgow. Siden da har asyldebatten været central i medierne og stået højt på den politiske dagsorden i Skotland. Mange folk har den reaktionære indstilling, at asylansøgere og flygtninge er en belastning for samfundet; mens mange andre er oprørte over den frastødende måde, vores rige samfund behandler mennesker, som er tvunget hertil i flugten fra forfølgelse og overgreb.

## Udvisning forhindret

Som så mange andre asylansøgere, havde Shoda Singh fået meget ringe juridisk rådgivning. Hans sag blev afvist, og Indenrigsministeriet beordrede Glasgows byråd til at sætte familien ud af deres lejlighed.

Men da byrådets embedsmænd og politiet ankom til familien Singhs lejlighed, blokerede så mange socialister, lokale beboere og andre asylansøgere indgangen til familiens hus, at de ikke kunne trænge ind.

Efter at have ventet i tre timer, afblæste politiet aktionen.

Jeg selv og andre gik ind i familiens sag, fandt en ny advokat, og appellerede Indenrigsministeriets af-

gørelse. Eksemplet viser, at direkte aktion, med den rette opbakning, kan gøre en reel forskel i folks liv.

Scottish Socialist Party (SSP) er aktiv i kampen på mange niveauer. Rosie Kane, vores parlamentsmedlem i Glasgow, har en skarp profil som forkæmper for asylansøgers rettigheder og har siden 2003 gjort asylspørgsmålet til sit primære fokus.

Medlemmer af SSP og ungdomsorganisationen SSY deltager i alle former for solidaritetsarbejde med asylansøgere og flygtninge. Det indebærer også forsøget på at modvirke den racistiske propaganda, som de britiske medier spreder.

## Asyl-»problemet«

Der opholder sig kun omkring 6.000 asylansøgere i Skotland, som er en rig nation med rigeligt ubenyttet jord til rådighed og mangel på faglært arbejdskraft. Asylansøgere burde ikke være et problem.

Alligevel bliver det gang på gang fremstillet som et problem i de britiske medier. I en meningsmåling udført i Dundee før valget i 2005 placerede vælgerne »illegale immigranter« som en af deres fem største bekymringer. Der boede færre end tyve asylansøgere i Dundee på det tidspunkt.

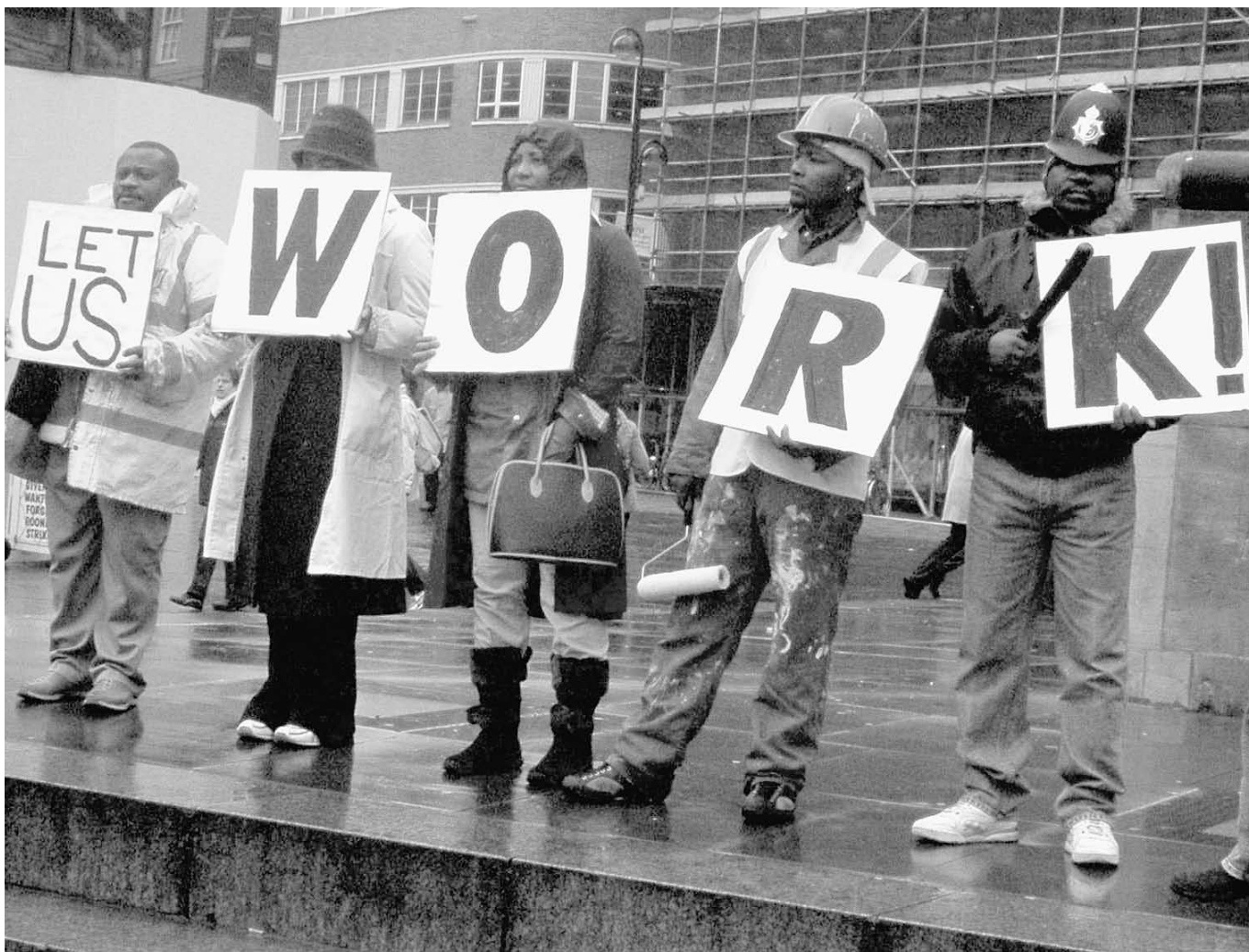
Det er en vedholdende myte i Skotland at asylansøgere i virkeligheden »bare« er økonomisk motiverede emigranter. Men størstedelen af asylansøgerne kommer ikke fra verdens fattigste lande; de kommer fra de steder, der er mest plaget af krig og krænkelse af menneskerettigheder, som fx Iran, Tyrkiet, Congo, Zimbabwe og Irak.

## Det skotske parlament

Asyl er et af de »særlige spørgsmål«, der sorterer under det britiske parlament i Westminster (London), og derfor kan det skotske parlament i Holyrood ikke ændre lovgivningen på området. Alligevel har behandlingen af asylansøgere været et stærkt omdiskuteret emne i Holyrood.

Skotlands store socialdemokratiske etablisement protesterer ofte over den måde, asylansøgere bliver behandlet. STUC – The Scottish Trades Union Congress protesterede højrodet over fængslingen af børn i Dungavel House, et stort fængsel isoleret på heden syd for Glasgow, hvor op mod 200 mennesker bliver opbevaret. Mange parlamentsmedlemmer fra »venstrefløjen« i Labour har ligeledes udtrykt deres modstand mod denne praksis.

Efter en lang kampagne fik vi



Asylansøgere demonstrere i Newcastle for retten til at arbejde. »Vi er ikke kommet for at modtage alminsser. Lad os arbejde.« Se [www.indymedia.org](http://www.indymedia.org).

presset Jack McConnell, Skotlands premierminister, til at forhandle med det britiske indenrigsministerium om en bedre behandling af asylansøgere. Vi forlangte, at børn ikke længere skulle tilbageholdes i Dungavel fængslet. Vi ville have sat en stopper for morgen-razziaerne mod asylansøgers hjem. Den aftale, han indgik med indenrigsministeriet, blev dog hurtigt brudt.

### Livet som asylansøger

Asylansøgere må ikke arbejde. De modtager mindre end £40 (442 danske kroner) om ugen, mens en arbejdsløs skotsk statsborger til sammenligning modtager £55 om ugen. Det betyder, at de lever under fattigdomsgrænsen og ofte er i stor nød. De har ingen indflydelse på, hvor de skal bo, og hver uge skal de aflægge rapport på Indenrigsministeriets

særlige indberetningscenter i Glasgow, for at bevise at de stadig opholder sig i Storbritannien.

Retten til at arbejde er et af hovedkravene i vores bevægelse, et krav som 83% af den skotske befolkning bakker op om.

Asylansøgere er konstant i fare for at blive interneret. Det sker som regel ved razziaer ved dag gry (dawn raids), hvor specielle regeringsstyrker iført fuld armering sparker folks for-døre ind, som regel ved 5-tiden, arresterer dem, putter dem i håndjern og tager dem med til arresten. At dette foregår i Vesteuropa, efter alt hvad det tyvende århundrede har lært os, er ufatteligt.

De asylansøgere, jeg arbejder med, fortæller mig, at de føler sig »fanget i en umulig situation«, og at »hver eneste dagligdagsting bliver et problem og en uoverstigelig forhindring

### FLYGTNINGEFAKTA

Ifølge UNHCR lever over 13 millioner som flygtning over hele verden. To tredjedele af alle flygtninge lever i verdens fattigste lande. Det tættest befolkede flygtningeområde er Gaza, hvor der bor to flygtninge for hver indfødt, og den største trafik af flygtninge foregår på grænsen mellem Afghanistan og Pakistan. Disse steder, og lande som Sudan, Congo og Kenya lider mest under byrden af den verdensomspændende flygtningekrise. Alligevel mener vi i de vestlige lande, at vi har store problemer med asylansøgere.

i livet«. Der er en betragtelig usikkerhed, og den konstante frygt for »dawn raids« betyder, at mange ikke kan sove om natten. Mange asylan-

søgere lider af psykiske problemer som konsekvens af det, de har været udsat for i Skotland.

### Hvem hjælper?

Der er forskellige statsstøttede projekter, som hjælper asylansøgere, som fx det skotske flygtningenævn, og velgørenhedsforeninger som Positive Action in Housing. Den yderste venstrefløj spiller også en central rolle.

Den mest effektive gruppe på dette område er »Unity – The Union of Asylum Seekers«, som blev stiftet i januar 2005 af en gruppe uafhængige aktivister.

De åbnede et lille kontor i nærheden af Indenrigsministeriets særlige indberetningscenter. Asylansøgere »tjekker ind« på Unitys center, før de går hen og afleverer deres indberetning, og »tjekker ud«, når de er færdige. Den simple procedure betyder, at når folk ikke kommer tilbage fra indberetningscenteret, ved aktivisterne med det samme, at de er blevet interneret, og kan reagere omgående. Unity har også fungeret som et samlingspunkt for Glasgows forskellige grupper af asylansøgere, og skabt et fællesskab mellem folk. Den

anden væsentlige succes for Unity er, at give asylansøgere muligheden for at hjælpe sig selv. Phil Jones, en Unity-aktivist, fortalte mig, at »bare det at være i stand til at lave deres egen sagsbehandling havde haft en virkelig opløftende effekt på så mange menneskers psykiske helbred, og havde givet kampånden hos asylansøgerne et enormt løft.«

SSP og SSY arbejder tæt sammen med Unity. Det indebærer blandt andet organisering af små og store demonstrationer, lobbyarbejde i det skotske parlament, skaffe basale praktiske fornødenheder og lave direkte aktioner mod Indenrigsministeriet. Fx vågnede dawn raid-patruljerne en morgen op til, at nogen havde låst porten ind til deres køretøjer sammen med kæder.

Selvfølgelig har vi ingen anelse om, hvem der var de ansvarlige!

Asylansøgere i Glasgow er langt bedre organiseret nu. Under en tidlig morgendemonstration uden for Indenrigsministeriets hovedkvarter i november, fik SSY-medlemmer og aktivister fra Unity selskab af to hundrede asylansøgere, som havde mobiliseret med blot få timers varsel. Blandt de mest aktivistiske og di-

sciplinerede grupper var ca. firs tyrkisk/kurdiske mænd. Der er også en gruppe radikaliserede algeriske kvinder, som kommer til hver eneste aktivitet med varm kaffe og sandwich til demonstranterne.

På trods af 30 politibetjentes ankomst, forhindrede demonstrationen foran Indenrigsministeriets hovedkvarter dawn raid-patruljernes vogne i at køre ud. Dette så demonstranterne som en betydningsfuld sejr. SSP må gøre en indsats for at indgå samarbejde med disse organiserede grupper af asylansøgere, lære fra dem, og involvere dem i vores kampagner.

### Andre SSP-aktiviteter

Igen gennem 2006 gennemførte SSP-afdelinger over hele Glasgow gadeaktioner med en underskriftindsamling, der stillede kravet: »Ingen dawn raids, ingen anholdelser!«. Det var en stor succes. Vi talte med og rekrutterede en masse sympatisører, og – hvad der var afgørende – vi fik chancen for at gå i dialog med folk, som var uenige med os.

Under G8 mødet i Skotland i 2005 hjalp vi med at organisere en masseprotest udenfor Dungavel House. Vi har delt løbesedler ud i områder, hvor der bliver foretaget dawn raids, og i visse områder har vi været drivkraft i at tilbyde rådgivning og konkret støtte til asylansøgerne.

SSP kæmper for en verden uden grænser. Indtil da vil vi støtte asylansøgere og forsvare deres ret til at leve, arbejde og opfostre deres børn i Skotland.

*Donnie Nicolson har været fuldtidssekretær for SSP's parlamentsmedlem Rosie Kane siden marts 2006. Hovedfokus for hans arbejde har været asyl- og flygtningepolitik.*

*Artiklen er oversat af Nina Trige Andersen.*

*Se mere om SSP og SSY på  
[www.scottishsocialistparty.org](http://www.scottishsocialistparty.org) og  
[www.ssy.org](http://www.ssy.org).*

Asylansøgere i Skotland er velorganiserede og samarbejder med venstrefløjsaktivister fra bl.a. SSP og SSY i kampen for rettigheder.



Det skrev vi for 25 år siden

# Solidaritet med Solidarnosc

*I begyndelsen af 1980'erne gennemlevede Polen en voldsom konfrontation mellem det siddende styre og det frie fagforbund Solidarnosc. Stalinistiske kræfter så Solidarnosc som et angreb på socialismen og forsvarede derfor den polske regering. Borgerlige kræfter søgte derimod at tage Solidarnosc til indtægt for deres politiske projekt. SAP's ugeavis Klassekampen imødegik i januar 1982 begge retninger:*

Hver gang de stalinistiske magthavere i Østeuropa begår en forbrydelse i socialismens navn, har de borgerlige anti-socialister kronede dage. Deres hykleri er uden grænser, når de ser en chance for at stille sig an som sande frihedselskende demokrater.

Det er derfor ikke overraskende efter militærkuppet i Polen at høre Margaret Thatcher forsvare fagforeningerne i Polen. Så rørende, at man næsten kunne glemme, at hun er leder af den mest fagforeningsfjendtlige regering i Storbritannien efter 2. verdenskrig. Hun har også krævet, at Sovjet fører samme »ikke-

indblandingspolitik« i andre lande, som Storbritannien altid har ført. I sandhed en udtalelse, der må have gjort den irske befolkning stærkt bekymret på polakkernes vegne.

Polens arbejdere har kun én allieret i Vest og Øst: Arbejderklassen. »Vi nærer stærke håb til jeres faglige solidaritet og beder jer om at meddele den offentligt. Det er ikke nogen indblanding, men kun hjælp fra arbejderne«. Denne opfordring til det vesttyske metalarbejderforbund gav en delegation fra Lenin-værftet i Gdansk lige efter kuppet

Solidaritet fra arbejdere til arbejdere er, hvad der er brug for. Offentlige protester, brede arbejderdemonstrationer for ophævelse af krigsretstilstanden og for løsladelse af de fængslede Solidaritets-medlemmer; forsøg på at sende arbejdsplads- og fagforeningsdelegationer til Polen for at undersøge, hvad der er sket med Solidaritets-medlemmer på tilsvarende fabrikker og arbejdspladser; direkte og betingelsesløs økonomisk støtte til Solidaritet eller dens repræsentationer i udlandet. Det er den støtte, der er brug for.



## SÅDAN TEGNER DU ABONNEMENT

Du kan tegne abonnement ved at indsende kuponen her til højre.

Vi foretrækker dog, at du bestiller abonnementet ved at indbetale beløbet på vores girokonto

Giro 906-3366  
Socialistisk Information  
Studiestræde 24, 1.  
1455 Kbh. K

eller evt. ved at sende en check.  
Det sparer tid og porto  
for både dig og os!

Abonnenter i udlandet kan kun bestille almindeligt helårsabonnement.

**JATAK**, jeg prøver et abonnement på Socialistisk Information (sæt X):

- ☐ Særbud (seks nr.): 50 kr.  
☐ Et helt år: 175 kr.  
☐ Et helt år (lav indkomst): 100 kr.  
(SU, kontanthjælp, pension ell.lign.)

Sådan betaler jeg:

- ☐ Beløbet er vedlagt i check  
☐ Send opkrævning

Navn .....

Adresse .....

Postnr.& by .....

Tlf. ....

HUSK  
FRIMÆRKE

**SI**  
SOCIALISTISK • INFORMATION

Studiestræde 24, 1., 1455 København K.

# Socialistisk Påskeseminar 2007

## Rød og inspirerende påskeferie for hele familien

Her er det spændende program for påskeseminar, som SAP inviterer til for 15. gang. Der er foredrag, hvor du kan lytte og blive klogere men også stille spørgsmål og komme med indvendinger. Der er workshops med kortere introduktioner, hvor alle sammen kan udvikle nye ideer og forberede aktiviteter. Der er venstrefløjdebatterne, hvor synspunkter konfronteres. Nogle gange gnistrer det, andre gange er det mere fordrageligt, men altid med et fælles mål at udvikle synspunkterne.

På påskeseminarer er også masser af plads til at udfolde sig i den omliggende natur med og uden bold. Man kan mødes over et kortspil, udvikle investeringsplanerne i Matador eller Monopoly eller udstille sin uforlignelige paratviden med Trivial Pursuit. Eller bare møde nye mennesker over en kop kaffe eller øl og en snak.

Vi slutter seminarer lørdag aften med en flot og festlig påskemiddag.

Vi ses i påsken!

|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |                                                                     |                                                         |                                                                  |                                                                   |                                                                  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
|------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------------------|---------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------|-------------------------------------------------------------------|------------------------------------------------------------------|----------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------------|
| <p>Her er det spændende program for påskeseminar<span></span>et, som SAP invite<span></span>rer til for 15. gang. Der er foredrag, hvor du kan lytte og blive klogere men også stille spørgs<span></span>mål og komme med indvendinger. Der er workshops med kortere introduktioner, hvor alle sammen kan udvikle nye ideer og forberede aktiviteter. Der er venstrefløjsde<span></span>batterne, hvor synspunkter konfronteres. Nogle gange gnistrer det, andre gange er det mere fordrageligt, men altid med et fælles mål at udvikle synspunkterne.</p> <p>På påskeseminar<span></span>et er også masser af plads til at udfolde sig i den omliggende natur med og uden bold. Man kan mødes over et kortspil, udvikle investerings<span></span>evnerne i Matador eller Monopoly eller udstille sin uforlignelige parat<span></span>viden med Trivial Pursuit. Eller bare møde nye mennesker over en kop kaffe eller øl og en snak.</p> <p>Vi slutter seminar<span></span>et lørdag aften med en flot og festlig påskemiddag. Vi ses i påsken!</p> |                                                                     | <b>Torsdag 5. april</b>                                 | <b>Fredag 6. april</b>                                           | <b>Lørdag 7. april</b>                                            | <b>Søndag 8. april</b>                                           |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |                                                                     | <b>PRC - Ansvarlighed, forræderi, eller Berlusconi?</b> | <b>Latinamerika</b><br>Nyt skred mod venstre?                    | <b>G8 i Rostock</b>                                               | <b>Fælles oprydning og hjemrejse</b>                             |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |                                                                     | <b>OK 2008</b>                                          | <b>Fagligt ungdomsarbejde</b><br>- Hvad kan vi gøre?             | <b>Nyliberalismen i Danmark</b><br><i>Bevægelse og klassekamp</i> |                                                                  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |                                                                     | <b>Ledelse og kontrol - universiteternes udvikling</b>  | <b>Kvalitetsreformen</b><br>- Hvad siger vi?                     |                                                                   |                                                                  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |                                                                     | <b>9.30 – 11.30</b>                                     | <b>Frokost</b>                                                   | <b>Frokost</b>                                                    | <b>Frokost</b>                                                   | <b>Paktiske oplysninger</b><br><b>Sted:</b><br>I Jylland<br><b>Børn:</b><br>Vi arrangerer børne <span></span> pasning og aktiviteter for børn, mens der er program. Dog ikke under velkomsten og festen lørdag aften.<br><b>Tilmelding og information:</b><br>Socialistisk Arbejderpart<br>sap@sap-fi.dk |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |                                                                     | <b>14 – 16</b>                                          | <b>Fodbold - racisme - arbejderbevægelse</b>                     | <b>Enhedsfront</b>                                                | <b>Velfærdskampen</b><br>What's next?<br><i>Afslutningsdebat</i> |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |                                                                     |                                                         | <b>Græsrodsorganisering og velfærdskamp</b>                      | <b>EU</b><br>Vores projekt for et socialistisk Europa             |                                                                  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |                                                                     |                                                         | <b>Overraskelse</b>                                              | <b>Venezuela</b><br><i>Lysbilledforedrag</i>                      |                                                                  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |                                                                     | <b>16.30</b>                                            | <b>Swingdans</b><br><i>Fritidsworkshop</i>                       | <b>Store legedag</b><br><i>Fritidsworkshop</i>                    |                                                                  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
|                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                      |                                                                     | <b>Onsdag 4. april</b>                                  |                                                                  |                                                                   |                                                                  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
| <b>18.00</b>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                         | <b>Velkomst til Påskeseminar<span></span>et</b><br>Middag kl. 19.00 | <b>Aftensmad</b>                                        | <b>Aftensmad</b>                                                 | <b>Den store påskemiddag og festivitas</b>                        |                                                                  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |
| <b>20 – 21.30</b>                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                                    | <b>Velkomst og velkomst-workshop</b>                                | <b>Revy og Revolution</b><br>Underholdning              | <b>Paneldebat:</b><br><b>Palæstina - Israel</b><br>- Vejen frem? |                                                                   |                                                                  |                                                                                                                                                                                                                                                                                                          |